

Opheldering, troost en hulp voor moeilijke dagen

Antwoorden op de vragen:

**Wat is waarheid
en hoe vinden we de weg naar de waarheid?**

*

**Waarin bestaat de zin en het doel
van ons aards bestaan?**

**Welke betekenis hebben ziekte,
leed en nood?**

**Hoe moet het gebed zij
opdat het verhoord zal worden?**

*

Bestaat er een verder leven na de dood?

**Welke betekenis heeft de voorspraak
voor overledenen en medemensen?**

Waar vind ik hulp in leed en nood?

*

**Antwoorden op verdere vragen
over leven en dood**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

<http://www.bertha-dudde.org>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Wat is waarheid en hoe geraken we tot de waarheid?

5700 Wat is waarheid? - Waar is ze te vinden?

2218 Liefde is de sleutel tot de waarheid

6676 "Beproof alles en behoud het beste"

Waaruit bestaat de zin en het doel van ons leven op aarde?

8582 Wat was de mens en wat is zijn taak op aarde?

3794 De vrijheid van wil - Het afbreken van de ontwikkeling

5303 Doel van het aardse leven: verandering van wil en wezen

1003 Aansporing tot zelfbeheersing - Zachtmoedigheid - Vredelievendheid

1032 Barmhartigheid voor zieken en zwakken

3918 Onzelfzuchtig dienen onder alle levensomstandigheden - Armoede -
Vrijgevigheid

5897 Het aardse leven is de weg, maar niet het doel

6955 Alleen op deze aarde is het kindschap Gods te bereiken

7642 Leven in goddelijke ordening is grondwet

8032 Wat is liefde? - Verandering van de eigenliefde in naastenliefde

8786 "Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden"

7950 Alleen verlossing door Jezus Christus - zelfverlossing is niet mogelijk

Welke betekenis hebben ziekte, leed en nood?

5491 Aardse nood moet verbinding met God tot gevolg hebben

0687 De zegen van ziekte en leed

6290 Slagen van het lot - Geneesmiddel

6508 Overgave aan Jezus Christus - Heiland - Arts en Bevrijder

Hoe moet het gebed zijn opdat het verhoord kan worden?

2409 Waarom het gebed noodzakelijk is

3285 Gebed en werken van liefde zijn wapens tegen verzoeken

- 7274 Hoe moet een juist gebed zijn?
3927 Verhoring van het gebed in het vaste geloof "Vader, uw wil geschiede"

Bestaat er een verder leven na de dood?

- 2113 Geloof in een voortbestaan - Uitwerking van het leven op aarde in het hiernamaals
4723 De onsterfelijkheid van de ziel
4757 Lichaam, ziel en geest - Opheldering
6541 De dwaalleer van de zielenslaap
8745 Een verschillend lot van de zielen na de dood

Is er een weerzien na de aardse dood?

- 6312 Het weerzien in het hiernamaals
6851 Weerzien en betrekkingen in het hiernamaals

Welk belang heeft de voorbede voor overledenen?

- 2075 Zielen van overledenen in de nabijheid van de aarde
5161 De kracht van de voorspraak
6423 Zaligheid en dank van de verlostte zielen
6582 Voorbede voor medemensen

Waar vind ik hulp in leed en nood?

- 4720 Het schild van het geloof - Vertrouwen - Gods bescherming
5593 God verdoemt niet, integendeel, Hij wil verlossen
6111 "Vrees niet"
6704 Belofte van Gods hulp - Standvastigheid in het geloof
7496 Jezus als Leider

Waarom is het leven van ons mensen verschillend lang?

- 3260 Vroege dood - De barmhartigheid van God - Hoge ouderdom
8772 De vroege dood van kinderen

Waarom verdringen veel mensen de dood?

- 2776 De wil om te leven - De angst voor de dood
- 2348 Het stervensuur
- 7480 "Dood, waar is je prikkel?"

Is euthanasie of zelfdoding de juiste oplossing?

- 0974 Onvergankelijkheid - Eeuwigheid - Zelfmoord
- 6005 Het eigenmachtig beëindigen van het leven

Hoe om te gaan met het menselijk lichaam van een gestorvene: begraven of cremeren?

- 1899 Cremeren - Het versnelde ontbindingsproces

Wat is waarheid en hoe geraken we tot de waarheid?

BD.5700

17 november 1953

Wat is waarheid? - Waar is ze te vinden?

U mensen zult in de waarheid onderricht moeten zijn om het doel van uw leven op aarde te kunnen vervullen. Maar wat is waarheid? En hoe zult u tot de waarheid kunnen komen?

God zelf is de eeuwige Waarheid en daarom moet wie de waarheid begeert zich tot God zelf wenden en Hem om de waarheid vragen. Er is geen andere weg dan deze rechtstreekse, want zelfs aan wie ze op een andere manier wordt aangeboden, die zal ze pas als waarheid kunnen inzien als hij God om verlichting van zijn geest, om het juiste denken vraagt. De mens moet dus in de eerste plaats God erkennen, hij moet in Hem geloven. En dit geloof zal pas levend in hem zijn, het zal tot innerlijke overtuiging zijn geworden, wanneer hij in de liefde leeft, want door de liefde wordt het geloof pas levend. De liefde is de sleutel tot de wijsheid. De liefde garandeert een juist denken in overeenstemming met de waarheid, want de Liefde, de Waarheid en God zijn Een.

U mensen zult u eerst deze fundamentele waarheid eigen moeten maken, dat de liefde eerste voorwaarde is om juist te denken, dat u pas van een verlichte geest zult kunnen spreken wanneer u uw best doet een leven in liefde te leiden, waaronder onbaatzuchtige naastenliefde is te verstaan en waardoor u ook de liefde voor God tot uitdrukking brengt. U mensen zult moeten weten dat, waar de liefde is, ook God zelf is, en waar God is, is ook de waarheid. U zult moeten weten dat het Gods wil is, u naar de zuivere waarheid te leiden, dat Hij u niets wil onthouden, dat u de toestand van onwetendheid in de toestand van inzicht zult moeten veranderen en dat Hij te allen tijde bereid is u vertrouwd te maken met de waarheid, maar dat u eerst aan de voorwaarden zult moeten voldoen als u zich in de waarheid wilt ophouden. U zult u niet voor bekwaam mogen houden, alleen met uw verstand de waarheid te kunnen doorgronden, want uw verstandelijk denken zal in de verkeerde richting gaan zolang God wordt uitgeschakeld, zoals ook het willen van de waarheid, het ernstig verlangen ernaar, aanwezig moet zijn, dat door God als verlangen naar Hemzelf wordt beschouwd, omdat Hij zelf de Waarheid is van eeuwigheid. En het ernstige verlangen heeft als voorwaarde, dat de mens bereid is het huidige weten op te geven, om dit in te ruilen voor de zuivere waarheid, dat hij zich openstelt voor het weten dat hij nu mag ontvangen, nadat hij het geloof in God heeft bewezen door een oprecht verzoek om

verlichting van de geest en toevoer van de zuivere waarheid. God geeft ieder de waarheid die ze serieus begeert en Hij geeft hem tegelijkertijd ook de kracht van het inzicht.

Maar wat is onder waarheid te verstaan, waarvan hier wordt gesproken? Het is de waarheid uit God die aards niet bewezen kan worden. Het zijn de problemen die ieder denkend mens bezighouden, die hij zou willen oplossen en die zuiver verstandelijk niet zijn op te lossen. Het is het weten over het allereerste begin en einddoel van al datgene wat is, het op de hoogte zijn van de zin en het doel van de schepping, van de zin en het doel van het aardse leven. Het is het weten over alle samenhang van de Schepper en Zijn schepselen en scheppingen. Het is de beantwoording van alle vragen die u mensen verstandelijk niet zult kunnen oplossen, veeleer waar u geen bewijs voor de juistheid van uw antwoord zult kunnen leveren. U zult steeds alleen maar kunnen aannemen en juist of verkeerd denken. Maar God geeft u de waarheid als u zich voegt naar Zijn voorwaarden. En deze zuivere waarheid moet allen worden voorgehouden. Maar het blijft aan u mensen overgelaten of u ze zult willen aannemen, of uzelf zich zo instelt dat u ze als waarheid inziet, want uw wil is vrij. En zelfs het kostbaarste geestelijke goed zal niet tot aanneming dwingen, het wordt u mensen zo aangeboden dat u het zult kunnen aannemen of ook afwijzen, al naar gelang uw instelling tegenover Hem, tegenover het geloof en tegenover de liefde.

Amen

BD.2218

21 januari 1942

Liefde is de sleutel tot de waarheid

Het werkzaam zijn in liefde heeft onvermijdelijk het inzicht tot gevolg en dus is werkzaam zijn in liefde de enige weg naar de waarheid. Dit is wat de mensenkinderen als eerste moeten weten. Op een andere weg zullen ze nooit ofte nimmer tot de waarheid geraken. Komt hun nu een weten toe dat hun aannemelijk toeschijnt, zonder dat hun leven een werkzaam zijn in liefde is, dan is dit een begoocheling van de satan, of, wanneer hun de waarheid wordt aangeboden, zien ze deze niet als zodanig in en wijzen deze daarom af. De zuivere waarheid wordt wel aan velen aangeboden, maar juist afgewezen omdat het de mensen aan liefde ontbreekt. Maar zulke mensen houden hardnekkig aan de onwaarheid vast en het is hun niet duidelijk te maken dat ze zich op een dwaalweg bevinden, dat ze door verkeerde leringen worden misleid. De liefde is de sleutel tot de waarheid, zonder deze is de toegang versperd.

Waarheid echter is alles wat van God komt. De waarheid wordt niet verstandelijk doorgrond maar langs de weg van het hart van God ontvangen. De mens kan wel de waarheid ontvangen door middel van gedachten, maar dan zal hij steeds verlangen naar God hebben. Dit verlangen echter is liefde en de liefde heeft een uitwerking in werken van onbaatzuchtige naastenliefde. Deze getuigt pas van de liefde voor God. En dan staat de mens in het juiste denken, dat wil zeggen de gedachten die nu tot hem komen, stemmen overeen met de waarheid. Ze zijn vanuit het hart geboren, ofschoon de mens meent verstandelijk tot het resultaat gekomen te zijn. Maar is de mens liefdeloos, dan zal zijn denken nooit met de waarheid overeenstemmen, want de tegen de waarheid ingaande krachten hebben dan een sterke invloed op het denken van zulke mensen, omdat dezen door hun liefdeloosheid hun harten voor zulke krachten openstellen, deze dus toegang hebben en nu hun macht volledig gebruiken doordat ze het denken van de mensen nu in de war sturen.

God is de Waarheid. God is de Liefde. Het een is ondenkbaar zonder het andere. Bijgevolg kan de waarheid alleen daar zijn, waar de liefde is. Ontelbare dwalingen zijn er in de wereld gekomen door de liefdeloosheid van de mensen en de waarheid is verdrongen. Ze kan ook alleen dan weer toenemen onder de mensheid, wanneer deze tot liefde verandert. En daarom moet er eerst liefde worden beoefend eer de mens tot inzicht komt. Elke studie is tevergeefs als de liefde bij de mens ontbreekt. Want wat hij zich daardoor aan weten eigen maakt, stemt of niet met de waarheid overeen, of is dood leergoed doordat het niet bijdraagt aan de positieve ontwikkeling van de ziel zolang het hart er niet door getroffen is, het zich dus niet in liefdadigheid uitwerkt. En daarom moet elk geestelijk weten met de maatstaf van de liefde worden gemeten. Het moet uit een liefdadig hart stromen en weer tot liefdadigheid opvoeden, dan zal het waarheid zijn en God zelf zal de Bron van zo'n weten zijn.

Amen

BD.6676

24 oktober 1956

"Beproof alles en behoud het beste"

Beproof alles en behoud het beste. Dat zeg Ik tot hen die geneigd zijn te twijfelen, die geen juist oordeelkundig vermogen bezitten en die angstig zijn geestelijke lering aan te nemen dat hun op ongewone wijze wordt aangeboden. Laat het u geheel vrij van vooroordelen aanreiken en vraag Mij dan om

verlichting van de geest en denk na over het ontvangene. En wat u niet aannemelijk voorkomt omdat u nog niet in staat bent het voor waar te houden, schuif dat eerst terzijde en verkwik u aan datgene wat voor u na ernstig onderzoek geloofwaardig is. Ik verlang niet van u dat u blind zult moeten geloven, Ik verlang van u een onderzoek van het geestelijke goed dat u wordt overgebracht. U zult daarover moeten nadenken en het is beter dat u afwijst wat u onbegrijpelijk voorkomt dan dat u alles zonder meer aanneemt, want zo'n gedachtegoed waartegenover u al denkend nog geen standpunt hebt ingenomen, brengt u geen zegen. Maar als u het ernstig meent en verlangen hebt naar de zuivere waarheid, zult u ook duidelijk de waarheid herkennen wanneer geestelijke leringen die in Mij hun oorsprong hebben, u door mijn boden worden overgebracht. Want dit woord heeft de kracht in zich leven te geven, wel vooropgesteld dat het leven wordt nagestreefd.

Beproof alles en behoud het beste. Zijn deze woorden niet in tegenspraak met de eis te geloven zonder erover na te denken? Ik zelf laat u toch vrij wat u zult geloven, wanneer Ik u vraag "het beste" te behouden. Ik laat u vrij omdat Ik geen blindelings geloof van u mensen verlang. Maar waarom verhindert u de mensen te onderzoeken, van wie u eist dat een nadenken over leerstellingen van het geloof achterwege moet worden gelaten. Handelt u niet tegen mijn wil in? En bent u zich dan van de gevolgen bewust die zo'n geloofsdwang de mensen oplevert?

Steeds weer benadruk Ik de vrijheid van de wil, steeds weer stel Ik de verantwoordelijkheid van ieder mens afzonderlijk voorop voor zijn wilsbeslissing, steeds weer waarschuw Ik voor geestelijke dwang en maak Ik u duidelijk waar het in het aardse leven eigenlijk op aankomt. En ook de schrift geeft u het bewijs met deze woorden: "Beproof alles en behoud het beste". En iedere serieuze mens die mijn wil vervullen wil, zou omtrent deze woorden wantrouwig moeten worden dat ze toch niet overeenstemmen met de geboden van kerkelijke zijde en hem aanleiding geven tot nadenken. Want wiens woorden, wiens leerstellingen zijn nu geloofwaardiger?

En u zult aan deze woorden van Mij geen andere bedoeling kunnen toeschrijven dan deze: een standpunt in te nemen tegenover elke geloofsleer. U zult stelling moeten nemen, ongeacht wie u geestelijke leer voorhoudt, want ook de zuivere waarheid uit Mij, die van boven rechtstreeks naar u toekomt, zult u mogen onderzoeken en Ik zal u niet veroordelen wanneer u meent niet alles zonder meer te kunnen aannemen. Alleen zult u Mij altijd om raad moeten vragen en Ik zal u het begrip geven voor datgene wat u nodig hebt om uw zielen rijp te laten worden. En is uw graad van rijpheid nog laag, dan zult u niet in staat zijn alles te begrijpen, maar uzelf bepaalt wat u aan zou willen nemen.

Beproof alles en behoud het beste. Want daarmee toont u de ernst van uw gezindheid en het verlangen naar de waarheid. Maar wie zonder onderzoek aanneemt, laat zijn onverschilligheid zien, en hij zal zich ook nooit met de waarheid bezighouden, omdat ze hem onverschillig laat. Maar zo'n instelling mag van verantwoordelijke zijde nooit geëist worden. De mensen moeten worden aangespoord, maar niet worden verhinderd zich met geestelijke leer bezig te houden, dan pas kan het zegenrijk zijn en de mens helpen de zielenrijpheid te bereiken, omdat dan de vrije wil wordt ingezet op welks beslissing het alleen aankomt.

Amen

Waaruit bestaat de zin en het doel van ons leven op aarde?

BD.8582

7 augustus 1963

Wat was de mens en wat is zijn taak op aarde?

Wel treedt u als mens weer het stadium van het zelfbewuste wezen binnen, u herkent uzelf als iets wezenlijks, maar u bent zich niet bewust in welke hoge volmaaktheid u eens stond en dat uw bestaan als mens bij het begin van uw belichaming slechts een zeer zwakke afstraling is van uw vroegere zijn. U bent wel weer hetzelfde wezen dat zichzelf als een zelfbewust wezen herkent, dat verstand heeft en een vrije wil, maar er ontbreekt u een bepaalde graad van rijpheid die u pas als goddelijk wezen kenmerkt. U bent onvolmaakt geworden door uw vroegere afval van God en zult nu eerst weer deze volmaaktheid moeten bereiken die u oorspronkelijk bezat. Toch bent u zelfbewuste wezens die denken kunnen en een vrije wil hebben en die nu de wil en hun verstand moeten gebruiken voor het laatste rijp worden op deze aarde. En om met dit rijp worden heel bewust een begin te maken, zult u kennis moeten verkrijgen in welke verhouding u staat tot Hem Die u heeft geschapen. U zult moeten weten dat u eertijds in nauwste samenhang stond met deze, uw God en Schepper en dat u zich vrijwillig van Hem verwijderde, maar dat u, om weer volmaakt te worden, om uw oorspronkelijke gesteldheid weer aan te nemen, u ook weer bij Hem zult moeten aansluiten daar u anders zonder kracht en licht zult blijven, omdat Hij alleen de Kracht- en Lichtbron is van eeuwigheid, van Wie ook alle geschapen wezens kracht en licht moeten ontvangen om weer te worden wat ze waren in het allereerste begin. Hoogst volmaakte wezens, evenbeelden van God, echte kinderen van de Vader Die hun het leven gaf.

Dit rijp worden tot volmaakte wezens is de opgave van de mens op aarde, die daarom ook het vermogen heeft een weten op te nemen en in zich te verwerken, zich door middel van gedachten met dit weten bezig te houden en het te gebruiken, steeds in de zin van zijn volmaaktheid. Want deze mogelijkheid is hem gegeven gedurende zijn bestaan als mens, dat hij verstandelijk zijn standpunt bepaalt tegenover het weten dat hem van de kant van God wordt toegezonden, dat hem zowel van buitenaf door boden alsook rechtstreeks door de stem van het geweten kan worden overgebracht. Want hij kan en moet de gave van zijn verstand gebruiken en hij zal dan ook, van goede wil, binnendringen in dieper weten, wanneer hij aan het innerlijk dringen van zijn geweten toegeeft en in liefde werkzaam wordt. Dan aanvaardt hij de weg van de terugkeer naar God, dan begint hij weer de aansluiting te zoeken bij Hem Die zijn Vader is van eeuwigheid. Dan zal hij ook langzaam rijp worden en de hoogte kunnen bereiken waarop hij eens heeft gestaan en die ook weer moet worden bereikt, wil het wezen weer in het bezit komen van licht en kracht en vrijheid die het in het allereerste begin onuitsprekelijk gelukkig maakten.

Denk eraan, u mensen, wat voor een taak u in het aardse bestaan zult moeten vervullen, dat u zich uit een toestand van zwakheid en duisternis zult moeten oprichten en u opwerken naar helder licht en sterkste kracht. Dat u dat wel zult kunnen wanneer u van goede wil bent en u de goddelijke wil nakomt doordat u een levenswandel in liefde leidt. Wat God van u verlangt, dat u volmaakt zult worden, zult u wel kunnen vervullen, want Hij voorziet u rijkelijk van kracht en genade. Hij is steeds bereid u bij te staan met Zijn hulp en Hij legt u ook Zijn wil in het hart zodat u alleen maar oplettend zult hoeven te zijn en aan uw gevoel zult moeten toegeven, dat u tot goede daden, goed spreken en goed denken aanleiding zal geven zodra u maar bereid bent uw taak op aarde te vervullen. Want in de toestand van het zelfbewustzijn als mens wordt u mensen ook steeds het woord van God voorgehouden, op welke manier dan ook. U zult kennis verkrijgen van een God en Schepper en u zult dan ook zelf kunnen nadenken en dan uit het geestelijke rijk opheldering verkrijgen door middel van gedachten.

De mogelijkheid u te vervolmaken op aarde is ieder van u mensen gegeven. Want u bent niet meer gebonden in de vorm, u doorloopt uw laatste belichaming op deze aarde en u bezit al die vermogens die u een vooruitgang verzekeren. Maar u bezit ook een vrije wil, die alleen bepalend is hoe u uw capaciteiten gebruikt. En deze wil zult u zelf juist moeten richten en daarom wordt u steeds weer kennis gegeven over de betekenis van uw leven op aarde. Uw verstand kan daar een standpunt tegenover innemen en de wil bepalen. U behoudt echter steeds de vrije beslissing en dat is uw verantwoordelijkheid, want dienovereenkomstig zal eens het lot zijn in de eeuwigheid. Want al zult u ook niet voor eeuwig verloren gaan, dan kan toch de toestand van krachteloosheid en duisternis van uw ik nog eindeloos lange tijd duren en voor u weer kwellingen brengen in plaats van

gelukzaligheid. Maar in alle wilsvrijheid zult u zelf in het leven op aarde de laatste beslissing moeten nemen. En gelukkig hij die op God aanstuurt en zich met Hem herenigt op aarde.

Amen

BD.3794

8 juni 1946

De vrijheid van wil - Het afbreken van de ontwikkeling

Ik laat de menselijke wil zijn vrijheid. Wat dat betekent en waarom het niet anders toelaatbaar is zult u pas kunnen begrijpen als u wedergeboren bent in de geest, als u bekend bent met mijn heilsplan van eeuwigheid, met de verlossing van het geestelijke dat gebonden is. Dan pas zult u de noodzaak inzien dat de mensen zelf zich eerst moeten veranderen, willen zij een verandering in hun levenssituatie bereiken, ofschoon Ik de Heer over hemel en aarde ben en alles alleen mogelijk is door mijn wil of mijn toelating. Hoe de mens zichzelf tegenover mijn eeuwige wetten instelt, hoe hij zichzelf naar mijn eeuwige ordening voegt of er zich tegen verweert, zo is ook het lot op aarde en in het geestelijke rijk dat hij zichzelf bereidt. Ik zal nooit ofte nimmer de wil van de mensen met geweld breken, alleen door allerlei middelen mijn schepselen trachten te bewegen hun wil zelf te veranderen. En zo'n middel is ook de grote nood die over de aarde gaat, die echter door mensen zelf veroorzaakt is juist door hun verkeerde wil. Ik moet hen laten uitrazen ter wille van hen zelf, wil Ik de mogelijkheid niet verhinderen dat zij als vrije schepselen eens die wil ook gebruiken in de goede richting en volmaakt worden.

Wat uit mijn kracht is voortgekomen, was en blijft goddelijk. Het kan nimmermeer in een gebonden toestand blijven, zelfs al heeft het zich uit eigen wil in deze toestand gebracht. Ontneem Ik echter de mens de vrije wil, dan blijft het schepsel voor eeuwig onvrij, het kan nooit meer in zijn oertoestand terugkeren, die het alleen in "vrije wil" bereiken kan. Of, Ik moet het uit Mij voortgekomen schepsel iedere kennis over zijn bestemming ontnemen en het dan sturen volgens mijn wil. Dan echter is het een wezen dat zich schikken moet, dat nog ver van de goddelijkheid verwijderd is. Wil het echter dichter bij zijn oertoestand komen, dan moet het die vrijheid van wil gegeven worden en het moet dan die wil op de juiste manier gebruiken. Daartoe gaf Ik hem het leven als mens. Ik gaf hem de bekwaamheid te denken en te handelen en Ik zal zijn vrije wil nooit uitschakelen voordat zijn proeftijd op aarde is afgelopen. Doch een misbruikte wil moet Ik opnieuw binden voor lange tijd, hem dan pas de vrijheid weer teruggevend als hij

weer de genade verkrijgt als mens belichaamd over de aarde te gaan en opnieuw de laatste wilsproef af te leggen.

Dit is wet van eeuwigheid en Ik kan het niet ongedaan maken, want dat zou mijn wet van eeuwigheid tegenspreken en het wezenlijke geheel van zijn goddelijkheid beroven. Want wat van Mij is uitgegaan, blijft altijd en eeuwig een deel van Mij, dat als uiteindelijk doel het bereiken van de oertoestand gesteld is, waartoe de vrije wil onvermijdelijk noodzakelijk is. En al brengt deze vrije wil daden van de grofste liefdeloosheid voort, Ik zal hem niet voortijdig binden. Ik zal alleen door mijn wil daar de orde weer tot stand brengen, waar de vrije wil van de mensen gebruikt wordt om nader tot Mij te komen. Maar als het uur gekomen is dat Ik als het einde bestemd heb sinds eeuwigheid, breekt mijn wil de opwaartse of neerwaartse ontwikkeling af. Dan wordt er eerst weer een toestand van orde geschapen die het binden van de totaal verkeerde wil vereist, opdat de verlossing van het onvrije geestelijke weer opnieuw kan beginnen. Want Ik houd nooit op te zorgen voor het uit Mij voortgekomen en uit vrije wil van Mij afgefallen geestelijke, dat het zijn vrijheid weer terugkrijgt, dat het zijn oertoestand bereikt en eens zalig wordt.

Amen

BD.5303

26 januari 1952

Doel van het aardse leven: verandering van wil en wezen

Het vernieuwingsproces moet zich bij u mensen voltrekken, daar u anders ongeschikt bent voor het geestelijke rijk, voor de sferen van het licht. Daarmee wordt bedoeld dat u, zoals u mensen tijdens uw leven op aarde bent, niet de rijpheid hebt die noodzakelijk is voor het verblijf in het lichtrijk. Voorwaarde om door het lichtrijk te worden opgenomen als bewoner is een totaal andere toestand en deze zult u moeten bereiken op aarde, wat heel wel mogelijk is. Het is dus een zeker veranderingsproces waarin u zult moeten worden opgenomen en u zult u er vrijwillig aan moeten onderwerpen.

Onder dwang kan uw wezen niet worden veranderd. U zelf bepaalt dus uw toestand op het einde van uw aardse leven en in overeenstemming met de wil uzelf te veranderen, zal uw ziel het lichaam verlaten, ontvankelijk voor het licht of nog met dichte omhullingen omgeven die geen lichtstraling verdragen. Welke mens is hiervan op de hoogte, welke mens denkt erover na wanneer hij daarvan

op de hoogte wordt gebracht en meent het serieus met de verandering van zijn wezen?

Ieder mens moet aan zichzelf werken. Hij moet fouten, zwakheden en ondeugden afleggen en zichzelf opvoeden tot deemoed, zachtmoedigheid, vredelievendheid, geduld, barmhartigheid. Ieder mens moet zich vormen tot liefde om al deze deugden in zich te kunnen verenigen, dan vormt hij zich zo dat hij in het lichtrijk kan worden opgenomen. Dan is zijn wezen vergoddelijkt, dan heeft hij zich aan mijn oerwezen aangepast en het bijgevolg mogelijk gemaakt dat Ik zelf met hem de verbinding kan aangaan, want alles wat ons scheidt is bewust uit de weg geruimd. Het omvormen van zijn wezen was de weg die naar Mij leidde. Hij heeft het doel op aarde bereikt en het laatste zware omhulsel afgelegd zodra hij zijn lichaam zal verlaten om nu als gelukkig geestelijk wezen een eeuwig leven te leiden. Dan begint pas het ware leven.

Laat deze woorden in u gaan leven: "Het ware leven begint voor u met het binnengaan in het lichtrijk". Wat er tevoren was, is alleen de ladder geweest, de voorbereidingstijd voor het eigenlijke leven, dat echter in deze voorbereidingstijd moest worden verworven. U mensen bent ijverig en onverdroten bezig voor het aardse leven, want u houdt dit alleen voor belangrijk en u beschouwt het als doel op zichzelf. Maar aan het eigenlijke leven denkt u niet, omdat u niet in een voortleven na de dood gelooft.

Oh, u bent dwazen. Uw levensdoel op aarde is een totaal andere dan alleen voor het lichamelijk welzijn te zorgen. Het wordt u steeds weer gezegd, maar u gelooft er niet in en u stelt u daarom ook niet een verandering van uw wezen ten doel en dat is uw ondergang. Want als u niet geschikt bent het rijk van licht binnen te gaan, maar Ik u ook niet wil en kan vernietigen omdat u uit Mij bent voortgekomen, zult u uw verandering ergens anders moeten voltrekken en dat kan ook een diepe val betekenen en een langzame positieve ontwikkeling volgens mijn plan van eeuwigheid wanneer de mogelijkheid van een rijpwording in het hiernamaals van u is afgenomen. Eens zult u deze verandering van wezen moeten voltrekken in het stadium als mens, daar kan ook mijn liefde u niet van ontslaan.

Maar het stadium als mens is het eindstadium van een ondenkbaar lange ontwikkelingsgang door alle scheppingen van de wereld. Als mens zult u een bewuste verandering van uw wil en wezen ten uitvoer moeten brengen, wil deze ontwikkelingsgang met succes beëindigd zijn met de dood van het aardse lichaam. Uw loopbaan op aarde is dan onherroepelijk ten einde. In het geestelijke rijk kan echter de ontwikkeling nog doorgaan. In het geestelijke rijk kan de ziel nog tot het inzicht komen van haar ellendige toestand en proberen zich te veranderen, waarbij echter heel veel hulp van lichtwezens of menselijke voorspraak nodig is. Maar het wezen kan ook terugzinken in de diepste diepte,

omdat het zich niet doorzag en trachtte te veranderen. Het kan een vreselijk lot op zich moeten nemen om na eindeloos lange tijd weer in het veranderingsproces te worden ingelijfd waarin het zich opnieuw moet waarmaken.

Amen

BD.1003

12 juli 1939

Aansporing tot zelfbeheersing - Zachtmoedigheid - Vredelievendheid

Leer u beheersen en zachtmoedig, geduldig en vredelievend te worden, want de tijd op aarde is u als proeftijd gegeven, opdat u gedurende deze tijd rijp zult worden en u zult ontwikkelen en vormen tot nut van uw ziel. U zult nauwelijks uw levenstaak kunnen vervullen wanneer u dit niet als eerste nastreeft, want alle nadeel voor uw ziel vloeit voort uit uw gebrek aan zelfbeheersing. Verneem dus wat de Heer zelf u te kennen geeft:

Mijn kinderen op aarde, u zult uw best moeten doen elkaar in liefde te bejegenen. U hebt voor uzelf dit verblijf op aarde gekozen in het besef van datgene wat u mankeert, u hebt veel gelegenheden de zwaktes en fouten te bestrijden, maar u zult ook van goede wil moeten zijn om van de u geboden mogelijkheden gebruik te maken en in voortdurende zelfbeheersing sterker te worden en uw fouten te overwinnen. Denk eraan mijn kinderen, met welk een geduld Ik steeds weer uw zwakheden door de vingers moet zien en hoe mijn liefde voor u desondanks niet afneemt. Denk eraan hoeveel meer reden Ik zou hebben ongeduldig te worden en hoe Ik toch in uiterste lankmoedigheid en barmhartigheid mijn kinderen in mijn hart sluit en hen liefdevol vergeef als ze gefaald hebben. Bedenk dat mijn leven op aarde buitensporig veel geduld vroeg tegenover de zondige mensheid, die mijn overgrote liefde toch niet besepte en al het goede dat Ik voor haar deed met ondankbaarheid beloonde en tenslotte Mij zo onuitsprekelijk liet lijden.

Hoe zeer heeft men Mij vernederd en alle kwellingen bedacht en Mij, die zonder enige schuld was, aan de kruisdood overgeleverd. En Ik nam zelf dit bitterste onrecht geduldig op mijn schouders en onttrok desondanks mijn erbarmen niet aan hen die Mij lieten lijden. Ik bad de Vader in de hemel om vergeving van hun zonden en keerde me niet van de mensheid af, veeleer trachtte Ik haar door geduld en liefde te winnen en hun daardoor verlossing te brengen. En daarom zult ook u zich op aarde in de deugd van zelfoverwinning moeten oefenen, u zult voor elkaar moeten leven en steeds maar uw best doen elkaar onderling het leed te

verzachten, opdat u volmaakt wordt en de tijd op aarde niet vergeefs hebt geleefd. En offer al uw zorgen en verdriet aan Mij op, dan zult u zachtzinnig worden als de duiven en in alle geduld en liefde het met elkaar eens worden. En een innerlijke vrede zal in uw harten neerdalen en Ik zal u bijstaan als u in gevaar verkeert uw zelfbeheersing te verliezen.

Amen

BD.1032

31 juli 1939

Barmhartigheid voor zieken en zwakken

Bekommer u om de zieken en zwakken en overweeg dat ze moeten lijden en uw hulp nodig hebben. U zult barmhartigheid moeten beoefenen en in voortdurende zorg aan dezen denken die beklagenswaardig zijn, voor wie lichamelijk lijden het leven op aarde ondraaglijk maakt. U zult dit leed moeten trachten te verlichten en te allen tijde u opofferen om hen te helpen. Dit is welgevallig voor God want daar u allen Gods kinderen bent, moet u ook telkens zorgzaam zijn en niet liefdeloosheid of onverschilligheid tegenover het lijden van de naaste in u boven laten komen. Hoe vaak gaan de mensen aan de zieken en zwakken voorbij zonder hun een woord van troost te doen toekomen en hoe zwaar deprimeert dit hen die lijden. In hun toestand zijn ze hulpeloos en voor elk woord dat de liefde hun biedt zijn ze dankbaar. En hoe vaak moeten ze gebrek lijden omdat geen hartelijk woord tot hun oor doordringt. Ze zijn eenzaam en een diepe droefheid maakt zich meester van hun ziel, want ze verlangen sterk naar liefde en wordt slechts schamel bedacht.

En de Heer onderwijst barmhartigheid en belooft eeuwige gelukzaligheid, want de barmhartigheid stelt liefde voorop en alleen het werkzaam zijn uit liefde brengt de ziel verlossing. En barmhartigheid is de zuiverste naastenliefde, want ze wil hulp geven en verwacht geen wederdienst. De mens kan lijden aan het lichaam en ook aan de ziel en steeds is het onuitsprekelijk waardevol hem hulp te brengen, de lichamelijk zwakken troost toe te spreken en de aan de ziel zieken en de zwakken het juiste geneesmiddel aan te reiken uit barmhartige naastenliefde. Want het lijden van het lichaam houdt eens op, dat van de ziel echter niet als haar niet de werkzame naastenliefde tegemoetkomt en haar hulp brengt in haar nood.

De zwakke en ziekelijke mens heeft echter dubbele ondersteuning nodig, want de zwakte van het lichaam laat ook vaak de ziel in krachteloosheid wegzinken en ze kan alleen nog geholpen worden door onbaatzuchtige liefde die als het ware de

ziel opwekt uit haar lethargie en nu aanspoort voor verbetering van haar toestand zorg te dragen. Dan draagt de mens ook zijn lichamelijk leed met geduld, als de ziel maar het juiste inzicht heeft gevonden en dit door de werkzame liefde van de medemens die haar bijstond in haar nood.

Wie barmhartigheid beoefent kan onnoemelijke zegen schenken, want het mensenkind zal dit zowel geestelijk als ook lichamelijk ondervinden en het zodanig bedachte mensenkind moet zich opgelucht voelen en zijn blik door de geestelijke kracht, die door elk liefdewerk op dit mensenkind over straalt, naar boven richten. En zo zal liefde en barmhartigheid bij zieke en zwakke mensen een dubbele zegenrijke uitwerking hebben. Ze zal de zieken en zwakken helpen hun lichamelijke toestand te verbeteren en gelijktijdig uiterst bevorderlijk zijn voor de toestand van de ziel. Vergeet daarom niet hun uw hulp en liefdevolle belangstelling te schenken, ze lichamelijk en geestelijk op te beuren en hun zo de tijd van hun lijden ook tot een tijd van geestelijke rijping te laten worden, en de Heer zal zegenen die zich vol erbarmen naar hun lijdende medemensen over buigen.

Amen

BD.3918

29 oktober 1946

Onzelfzuchtig dienen onder alle levensomstandigheden - Armoede - Vrijgevigheid

Bij alles wat jullie doen, moeten jullie je ervan bewust zijn, de goddelijke wil daarmee te vervullen. Daarom moeten jullie al jullie denken, spreken en handelen Hem aanbevelen, jullie moeten Hem daarvoor Zijn zegen vragen en jullie volledig toevertrouwen aan Zijn goddelijke leiding. Jullie moeten jullie levenswandel geheel onderwerpen aan Zijn wil, dus alleen willen, dat deze Hem welgevallig is en er steeds naar streven, Zijn liefde te verwerven. Dan zullen jullie noch tegenstrijdig met God denken noch spreken en handelen kunnen, en jullie gang over de aarde zal waarachtig niet zonder gevolgen blijven voor jullie zielen. Maar jullie vervullen Gods wil indien jullie het gebod van de liefde tot leidraad van jullie levenswandel maken, want dan vervullen jullie het belangrijkste gebod en God zal jullie zegenen, zowel geestelijk als ook aards.

Jullie doel op aarde is onzelfzuchtig te dienen en jullie kunnen dit in alle levensomstandigheden doen, of jullie arm of rijk zijn, groot of klein, vooraanstaand en machtig of nietig en zwak. Jullie kunnen voortdurend dienen

wanneer jullie maar dienen willen. Ieder mens wordt voldoende gelegenheden geboden zich bezig te houden met dienende naastenliefde en niemand moet geloven steeds alleen maar de behoefte te hebben te ontvangen en zijn vrijgevigheid opzij zetten omdat hij zelf niets bezit om te kunnen geven. Zelfs de armste kan geven. Want wanneer hij geen materiële goederen bezit, kan hij toch liefde geven en daardoor wederliefde opwekken, zijn wil kan bereid zijn te geven en dan wordt ook zijn wil gewaardeerd als een goede daad.

Maar God kijkt altijd alleen in het hart en daarvan blijft voor Hem geen opwelling verborgen. Een naar buiten schijnbaar grote daad van liefde kan dan nog van generlei waarde zijn voor God wanneer niet in het hart de liefde gevoeld wordt die door de daad zichtbaar wordt gemaakt en de kleinste gave zal God welgevallig zijn wanneer deze uit een liefdevol hart komt. En wie waarachtig in liefde werkzaam is, die zal ook van het weinige wat hij bezit offeren, hij vraagt niet angstvallig, maar deelt uit. En het zal hem veelvoudig teruggegeven worden, want "zoals jullie uitmeten, zo zal jullie toegemeten worden" spreekt de Heer, en Zijn woord is waarheid.

Dus moet niemand zijn bezit angstvallig achterhouden als hij probeert naar Gods wil te leven, hij moet met een vreugdevol hart geven, want het handelen uit liefde brengt hem veel grotere zegen dan zijn weinige bezit hem geven kan, want hij ontvangt aards en geestelijk onvergelijkelijk meer. Zijn ziel rijpt, hij wordt doorlopend juist geleid, omdat God zelf zich over hen ontfermt die naar Zijn welgevallen willen leven en omdat Zijn leiding zekerheid geeft, het doel te bereiken.

Slechts één ding is nodig: dat jullie in de liefde leven, dat jullie denken, spreken en handelen steeds door de liefde van het hart wordt geleid en dat jullie je met een vast geloof toevertrouwen aan de genade van Hem Die jullie het leven gaf om jullie zielen te laten rijpen. Met Zijn genade en Zijn kracht vermogen jullie alles, ook in de grootste lichamelijke en geestelijke nood zullen jullie in liefde werkzaam kunnen zijn wanneer jullie je met de eeuwige Liefde zelf verbinden door het gebed, Die jullie onmetelijke kracht en genade doet toekomen omdat jullie dichterbij Hem willen komen door werken in liefde.

Amen

BD.5897

7 maart 1954

Het aardse leven is de weg, maar niet het doel

De wereld is u tot toetssteen van uw wil gegeven, dat wil zeggen: u moest in een arbeidsveld geplaatst worden dat u mensen aansporen zou uw wil in een bepaalde richting te gebruiken. Deze wereld kan dus niet vermeden worden, maar zij moet overwonnen worden door de mens die het doel bereiken wil. De laatste belichaming van de ziel, het geestelijke in de mens op deze aarde, is beslist noodzakelijk, omdat er voor u een mogelijkheid geschapen moest worden om uw vrije wil te gebruiken, die voorheen gebonden was door uw vroegere afval van Mij. Een ziel die deze laatste belichaming ontwijken wil kan ook niet in het bezit komen van een vrije wil, want haar nog te grote weerstand tegen Mij zou dat niet toelaten. Pas wanneer ze bereid is op aarde de weg van de dienende liefde te gaan, valt haar de genade van de belichaming ten deel. Want deze bereidwilligheid getuigt van de rijpheidsgraad die voor de laatste wilsproef nodig is. Ook is elke ziel voor haar intrede in het lichaam bereid deze laatste gang te gaan omdat dit haar het volkomen vrij worden uit de vorm kan brengen en zij ook de wil heeft vrij te worden. De ziel verliest echter iedere herinnering aan het verleden. Zij betreedt zonder enig besef deze aarde en maakt nu een langzame ontwikkeling door. Zij leert haar wil te gebruiken, zij wordt opgevoed en onderricht, totdat haar wil zelf begint te beslissen. En dan wordt haar door Mij op iedere wijze hulp geboden om tot inzicht van het goede en juiste te komen, om in vrije wil nu ook dat goede en juiste te doen.

Van mijn kant uit geschiedt alles wat voor een goede wilsbeslissing bevorderlijk is. Nochtans behoudt de mens de vrijheid van zijn wil, en het gehele aardse leven werkt nu in zekere zin op hem in als een te kiezen of af te wijzen voorwerp. Want de mens moet dit alles doorlopen om tot Mij in mijn rijk te komen. Maar hij moet er niet in blijven steken, hij mag zich niet laten vangen om opnieuw onvrij te worden, terwijl hem de uiteindelijke vrijheid wacht. Het aardse leven is een weg die hij moet gaan, maar is niet het doel zelf. En laat hij zijn blikken omhoog gaan, dan vervolgt hij ongestoord en vastberaden zijn weg. Maar blijven zijn ogen naar de grond gericht, dan zal hij alleen zien wat er om hem heen gebeurt en hij zal gevaar lopen vast te worden gehouden op de grond, zodat zijn vlucht omhoog niet plaatsvinden kan. Hij moet de wil en de kracht opbrengen zich los te maken van alles wat hem op aarde begerenswaardig lijkt, dan zal hij ook als overwinnaar tevoorschijn komen. Hij zal dan de aardse weg afleggen als noodzakelijke laatste fase van zijn opwaartse ontwikkeling en hij zal zijn wilsproef doorstaan. Zijn wil blijft dan naar Mij toegewend ondanks alle verleidingskunsten van mijn tegenstander, die eveneens om zijn ziel, om zijn wil worstelt. Hij wordt dan overwinnaar van deze wereld en kandidaat voor mijn rijk - dat niet van deze wereld is.

Amen

BD.6955

26 oktober 1957

Alleen op deze aarde is het kindschap Gods te bereiken

Alleen op aarde is het voor u mogelijk de hoogste graad van volmaaktheid te bereiken, zodat u als ware "kinderen" van God de gelukzaligheid zult kunnen binnengaan. De aarde is de plaats voor de vorming van het geestelijke, wat de hoogste eisen stelt aan de wil van de mens. Alle scholen in het hele universum dienen het geestelijke rijp te worden en ze kunnen het ook onmetelijke gelukzaligheid bezorgen. Maar alleen een gang over deze aarde kan het wezen het kindschap Gods opleveren, een graad van gelukzaligheid die rechtstreekse doorstraling van kracht en liefde betekent, allergrootste nabijheid van de hemelse Vader en een schouwen van aangezicht tot aangezicht in alle heerlijkheid.

De graden van gelukzaligheid in het rijk van licht zijn zeer verschillend en het betekent al geluk en gelukzaligheid wanneer een wezen toch al in het rijk van licht is opgenomen. Maar de graad van gelukzaligheid kan voortdurend groter worden en dit begrip kan u mensen niet echt duidelijk worden gemaakt zolang uw denken nog beperkt is, zolang u nog op aarde vertoeft. Maar toch zult u ertoe kunnen worden opgevoed naar het hoogste doel te streven, dat de gang over de aarde u kan opleveren. U zult moeten weten en geloven dat God u op deze aarde heeft belichaamd, omdat Hij juist u graag een onvoorstelbaar mooi lot wil bereiden. Maar u zult dat zelf moeten verwerven. Hij kan het u niet schenken, maar Hij biedt u alle mogelijkheden om u het bereiken van het doel te garanderen.

De zielen die de gang over deze aarde gaan, zijn al uit diepste diepten omhoog geklommen. Ze hebben zo'n ontzettende lijdensweg achter zich, dat ze zo voorbereid zijn om de laatste korte weg nog te kunnen gaan. Maar juist deze laatste tijd van beproeving is gevaarlijk, omdat ze na eindelijk lange tijd van uiterst kwellende kluistering nu een zekere vrijheid voelen en deze gemakkelijk kunnen misbruiken. Juist deze aarde is een plaats van verzoeking, omdat de zielen die op de aarde belichaamd zijn, de meest trouwe aanhang van de tegenstander van God waren, die hij ook niet wil teruggeven en daarom werkt hij aanhoudend in op het geestelijke dat opwaarts streeft.

Maar wanneer deze eertijds meest trouwe aanhangers van de gevallen oergeest in staat zijn zich los te maken uit diens boeien, dan staat hun ook een buitengewoon heerlijk lot te wachten. Want dan heeft er zich een verandering in hen voltrokken

van een "scheepsel" Gods tot een "kind" Gods, wat echter ook een volledige overgave aan God vereist. Een totale verandering van hun wezen, een in hoge mate zich vormen tot liefde. Vandaar een gang over de aarde die buitengewoon zwaar en smartelijk is, wil hij naar het doel voeren. Weinig mensen bereiken echter deze hoge graad van volmaaktheid. Toch wordt de gang over de aarde door God meer gewaardeerd dan een gang door de andere verblijfplaatsen om er rijp te worden, die lichtere voorwaarden aan de wezens stellen. Hun is echter ook geluk en gelukzaligheid beschoren, wanneer ze maar de taken vervullen die hun gesteld worden in al die scholen van de goddelijke liefde.

Al het geestelijke moet de weg terug weer vinden en de gelukzaligheid bestaat daarin, dat er geen einde is, dat het wezen onophoudelijk streven zal om onafgebroken vervulling te vinden, dat ook de gelukzaligheid voortdurend toeneemt, die God diegenen bereidt die dichter bij hem komen. Maar de mensen op aarde weten niet wat ze kunnen bereiken door hun gang over de aarde. Ze weten niet dat ze ontelbare tussenstadia kunnen overslaan, dat het hun mogelijk is een plaats te verwerven aan het hart van de Vader Die hen eeuwig schadeloos stelt voor het zwaarste lot op aarde, voor een gang over de aarde die hun bijna ondraaglijk lijkt. En op deze aarde heeft God zich daarom ook belichaamd als mens, om de mensen te tonen hoe het leven van een mens geaard moet zijn om dit hoogste doel te bereiken. Hij heeft hun getoond dat het mogelijk is door liefde en leed de ziel zo te vergeestelijken dat ze zich volledig met God aaneen kan sluiten, om dan in deze algehele vereniging met de Vader onuitsprekelijk gelukzalig te zijn en voor eeuwig te blijven.

Amen

BD.7642

6 juli 1960

Leven in goddelijke ordening is grondwet

U zult de goddelijke wetten niet omver kunnen stoten, maar u zult wel tegen ze in kunnen handelen. Doch dit laatste zal u nooit tot zegen strekken, want alleen de mens die in de goddelijke ordening leeft vervult de wil van God en alleen deze kan volmaakt worden zolang hij op aarde leeft. De goddelijke orde in acht nemen betekent in de liefde te leven, want de liefde is goddelijke wet. De Liefde is God zelf Die het volmaaktste Wezen is in de oneindigheid. Zonder liefde bestaat er dus geen volmaaktheid en daar bij de gelukzaligheid ook de volmaaktheid hoort, kan zonder liefde ook geen mens gelukzalig zijn.

Maar de mensen kunnen deze wet buiten beschouwing laten en dit hebben de wezens gedaan toen ze afvallig werden van God en in de diepte stortten. Ze handelden dus tegen de goddelijke orde in, maar konden desondanks niet de liefde zelf buiten werking stellen. Alleen konden ze zich niet meer zelf in de stroomkring van deze liefde ophouden en daarom bleven ze zelf zonder kracht. Hun wil was tegen de goddelijke wet gericht, hun wil sloot zich af voor de bestraling door Gods liefde, dat wil zeggen ze traden buiten de goddelijke ordening, ze werden zelf liefdeloos en zondigden daarom ook tegen de goddelijke wet. Ze vielen in zonde, want zonde is alles wat tegen de liefde is gericht en daarom ook tegen God zelf is gericht. En zo was een ongelukkige toestand het begrijpelijk gevolg van de afval van God, omdat het wezen absoluut in goddelijke ordening moet leven, wil het gelukkig zijn. Dat wil zeggen het moet onophoudelijk liefde kunnen ontvangen en uitdelen, want de liefde is de grondweg van eeuwigheid, die eerste goddelijke wet is en blijven zal tot in alle eeuwigheid.

U mensen zult te allen tijde weer de goddelijke orde kunnen binnentreden, wanneer u zich de liefde tot basisbeginsel van uw leven maakt, wanneer u zich steeds alleen door de liefde zult laten leiden bij uw denken en handelen. Dan zal u ook spoedig weer de vroegere toestand van gelukzaligheid beschoren zijn, want dan zult u leven volgens goddelijke wet, dan zult u de wil van God vervullen en dan zult u zich ook weer aaneensluiten met de Wetgever van eeuwigheid, met God Die de Liefde zelf is. En uw wezen zal zijn zoals in het allereerste begin, door God uitgestraalde liefdeskracht die nu eeuwig met God versmolten is, maar als zelfbewust wezen kan genieten van onvoorstelbaar geluk dat hem door de eeuwige Liefde is bereid.

Zondigt het wezen tegen de goddelijke wet, dan zal het zich steeds alleen zelf schade berokkenen, maar nooit de wet van eeuwigheid ongedaan kunnen maken. Het zal steeds maar in een ongelukkige toestand geraken, waaruit het alleen vrij kan worden wanneer het weer genegen is en zijn best doet de goddelijke orde binnen te treden. En dit is zin en doel van het leven op aarde, want de ziel, het eens gevallen wezen, bevindt zich bij het begin van de belichaming als mens niet in deze ordening, integendeel, steeds alleen erbuiten. Het kan echter de toestand bereiken, het kan zich weer volledig binnen de goddelijke ordening plaatsen en de ziel kan zich helemaal tot liefde veranderen en zich dan ook aan de goddelijke wet hebben onderworpen. En dan zal het wezen weer gelukkig zijn zoals het was in het allereerste begin, want als het in zich liefde is, stemt het ook overeen met het oerwezen van God en zal zich met Hem weer aaneensluiten uit Wie het eens is voortgekomen.

Amen

BD.8032

4 november 1961

Wat is liefde? - Verandering van de eigenliefde in naastenliefde

Steeds weer wordt u aangemaand een leven in liefde te leiden, want de liefde is de kracht die u verlost, de liefde is de weg die naar Mij voert. De liefde is mijn oerelement en daarom is diegene innig met Mij verbonden die in de liefde leeft, omdat hij Mij, de Liefde zelf, onherroepelijk tot zich trekt. Wat wil het echter zeggen, een leven in liefde te leiden naar mijn wil?

U moet de eigenliefde die uw wezen is bij uw belichaming als mens, veranderen in onbaatzuchtige naastenliefde. Dat wil zeggen: u moet de verlangende, hebzuchtige liefde, veranderen in onzelfzuchtige, gevende liefde die wil verblijden, die alleen goddelijke liefde genoemd kan worden. Want mijn tegenstander heeft begrepen hoe deze goddelijke liefde in u te veranderen, door het verlangen in u te leggen naar dingen die in strijd zijn met het goddelijke. Hij wist begeerten in u mensen op te wekken, die u probeert te verwezenlijken. Hij heeft u de eigenliefde in het hart gelegd. Deze liefde moet u gedurende de tijd van uw leven op aarde weer trachten te veranderen in de goddelijke, onzelfzuchtige liefde.

U moet dus onbaatzuchtige naastenliefde beoefenen, u moet minder aan uzelf denken en in plaats daarvan u om het lot van uw medemensen bekommeren. U moet mensen verblijden en innige liefde uitstralen, want alleen zo'n liefde is goddelijk. Ze is de liefde die ons weer verbindt voor tijd en eeuwigheid. Daarom moeten de mensen steeds weer op hun aardse opdracht gewezen worden: zich tot liefde te vormen. Mijn geboden van de liefde moeten hun steeds weer worden voorgehouden en tegelijkertijd moet hun gezegd worden welke uitwerking een leven in liefde heeft op de ziel van de mens. Ook moet hun de reden gegeven worden waarom Ik van de mensen liefde verlang. Zij moeten opheldering ontvangen dat ze in de diepte gestort zijn omdat ze mijn liefde afwezen, omdat ze buiten mijn ordening traden, omdat zij zich buiten mijn liefdesstroomkring plaatsten en daardoor ook hun wezen totaal veranderden. De mensen moeten er over onderwezen worden dat de kracht van de liefde ook "leven" garandeert, terwijl zonder liefde het wezen dood is ofschoon het als mens een schijnleven leidt. Ze moeten weten dat zij op de aarde leven om zich het eeuwige leven te verwerven en dat bij dit eeuwige leven een graad van liefde hoort die een bewust bestrijden van de eigenliefde vereist. De mens moet weten dat onder "liefde" die door Mij gewild is, altijd alleen de onzelfzuchtig gevende liefde te verstaan is die verblijden wil. En probeert hij nu dus zijn wezen tot liefde te veranderen, dan zal

hij ook spoedig het werkzaam zijn van de goddelijke liefde ervaren. Hij zal alles leren begrijpen, in hem zal het licht worden, hij zal uit de duisternis van geest tevoorschijn treden en tot inzicht komen. Hij zal doordrongen zijn van mijn geest en kunnen onderwijzen, want zijn innerlijk besef stelt hem nu in staat dit op zijn medemens over te dragen, die nu echter ook eerst door werken van liefde tot deze heldere geestelijke toestand gekomen moet zijn om nu eveneens het begrip er voor op te brengen, om de overgedragen kennis te herkennen als waarheid.

De liefde moet dus een heldere geestelijke toestand tot gevolg hebben. Is dit niet het geval, dan zijn het alleen maar woorden die de vervulling van mijn geboden van liefde proberen voor te spiegelen, terwijl het bewijs echter uitblijft. De liefde is het voornaamste, de liefde is het goddelijke, de liefde is het vuur dat onherroepelijk ook licht zal uitstralen. Dus moet er wijsheid te vinden zijn waar ware liefde beoefend wordt zodat het denken van de mens juist is, dat een innerlijk licht in hem ontvlamt en dat hij dan ook wijs zal spreken omdat de geest in hem zich uit - omdat Ik zelf Mij in hem kan openbaren en mijn woorden waarlijk licht en leven zijn en getuigen van de diepste waarheid. Het resultaat van een leven in liefde moet dus te herkennen zijn, want "wie in de liefde blijft die blijft in Mij en Ik in hem". En waar Ik dus zijn kan daar werkt mijn geest en deze uit zich zo dat u waarlijk niet meer twijfelt aan mijn tegenwoordigheid.

Amen

BD.8786

21 maart 1964

"Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden"

En of het u nog zo onmogelijk toeschijnt, Ik zal ingrijpen (ongewoon bij u werkzaam zijn) wanneer het tijd is, want voor Mij is niets onmogelijk. Tracht alleen uw graad van liefde te verhogen. Doe uw best naar mijn wil te leven. Bekommer u om de naaste in zijn nood. En bewijs Mij uw liefde voor Mij door in uw naaste uw broeder te zien die ook afkomstig is van Mij om eens de gelukzaligheid te erven. Geloof dat de liefde alleen voldoende is om het grote wonder tot stand te brengen, om dingen te laten gebeuren die u menselijk gezien niet voor mogelijk houdt. Maar Ik ben een God van liefde, wijsheid en macht. Ik kan alles en steeds weer bepalen mijn liefde en wijsheid wanneer mijn macht zich uit. En u zult waarlijk met uw wil, met uw liefde, mijn wil en mijn liefde kunnen bepalen. U zult Mij een dwang kunnen opleggen die Ik Me heel graag laat welgevalen, omdat de liefde nooit hinderlijk zal zijn, maar steeds gelukkig maakt.

En schenkt u Mij uw liefde, dan zal ook mijn liefde zich tegenover u zo uiten dat u gelukkig bent gemaakt. Ik plaats u mensen voor de meest uiteenlopende opgaven. Ik weet hoe en op welke wijze ieder mens kan helpen en Ik weet ook of en wanneer hij tot helpen bereid is. En Ik leid de mensen naar hem toe, die hij met zijn hulpvaardigheid gelukkig kan maken, aan wie hij doet toekomen wat zij dringend nodig hebben, of het nu aardse of geestelijke goederen zijn. Door het uitdelen van aardse goederen bewijst u Mij steeds de liefde. Want wat u voor de geringste van mijn broeders doet, dat hebt u voor Mij gedaan. Tevens bewijst u Mij ook dat u de materie al hebt overwonnen en geestelijk omhoogklimt.

Maar deelt u geestelijke goederen uit, dan is ook dat mijn werkzaam zijn, dat Ik die mensen naar u toe leid die u geestelijk zult moeten bedenken, die gebrek en honger lijden aan hun ziel en dringend uw hulp nodig hebben, opdat hun zielen sterker en gezond worden. Deze hulpvaardigheid zal Ik bijzonder belonen. Want ze betekent het uitdelen van geestelijke goederen die de ziel het leven schenken. En wie Mij dus dient doordat hij doorgeeft wat hij rechtstreeks van Mij ontvangt, wie het heil van de ziel van de naaste aan het hart gaat, die kan heel zeker zijn van mijn ondersteuning. Want hij verricht een werk van liefde dat nog veel meer is te waarderen, omdat hij tevoren eerst innige liefde voor Mij en voor de naaste moet bezitten om in het bezit van die geestelijke waarden te komen die hij weer moet uitdelen. En Ik zal Me dan ook steeds als liefhebbende Vader aan hem kenbaar maken. Ik zal hem op aarde leiden en al zijn wegen zegenen. En mijn beloften zullen in vervulling gaan, dat Ik ook ongewoon werkzaam ben wanneer de tijd daar is.

Alle mensen die zich in geestelijke of aardse nood bevinden, zijn uw naasten en u zult hun moeten geven wat ze nodig hebben. U zult de serieuze wil moeten hebben om hen te helpen en waarlijk, u zult dan ook steeds de hulpmiddelen ontvangen die u weer zult moeten uitdelen, of ze nu van geestelijke of van materiële aard zijn. Wees daarom niet angstig berekenend, maar geef met gulle hand. Want zoals u uitmeet, zo zal u weer worden toegemeten. Wat u geeft in liefde, dat zal u duizendvoudig worden vergolden, steeds in overeenstemming met de graad van liefde die u aanspoort om te helpen. Maak u dus geen zorgen, want Ik zorg voor u. Werk alleen steeds aan uzelf, dat u alle verzoeken weerstaat. Dat u niet ten prooi valt aan liefdeloosheid en uw graad van rijpheid in gevaar brengt, en steeds zult u dan ook mijn liefde mogen ondervinden in zulke mate dat u mijn tegenwoordigheid zult voelen en zielsgelukkig bent.

Ik houd van u en Ik ben almachtig, dus wil Ik u gelukkig maken en kan Ik dat ook. Alleen weet mijn wijsheid wanneer de juiste tijd is gekomen dat Ik ongewoon werkzaam bij u kan zijn. Dat u duidelijk mijn liefde gewaar wordt en Ik u kan bevrijden uit elke nood van lichaam en ziel. Want mijn wil om te helpen

is nog veel groter dan de uwe. En ook mijn genadegaven, die Ik uitdelen kan en uitdelen wil aan ieder die Mij liefheeft en mijn geboden onderhoudt, zijn onmetelijk.

Amen

BD.7950

26 juli 1961

Alleen verlossing door Jezus Christus - zelfverlossing is niet mogelijk

Door de dood van Jezus Christus bent u verlost en er is geen enkel wezen in het gehele universum uitgesloten van deze verlossing, want Zijn werk heeft Hij volbracht voor al het eens gevallen geestelijke. Hij heeft het volbracht voor alle mensen uit het verleden, van de tegenwoordige tijd en de toekomst. Maar het wezen zelf moet er zich voor uitspreken, het moet bewust op de genaden van het verlossingswerk een beroep doen. De tegenstander van God heeft recht op het geestelijke dat hem vrijwillig in de diepte is gevolgd. Vrijwillig keerde het zich naar hem toe en af van God, vrijwillig moet het zich weer van hem afkeren en naar God terugverlangen. Maar het zou nooit de kracht opbrengen voor deze scheiding van hem, omdat zijn wil volledig verzwakt werd door de tegenstander. Het zou eeuwig van God gescheiden blijven wanneer niet de mens Jezus, in Wie God zelf zich belichaamde, het werk van de verlossing zou hebben volbracht met Zijn kruisdood, waardoor Hij de genaden van een versterkte wil verwierf, die nu bij het gevallen de wil kan sterken, en het nu ook tegen de tegenstander kan opstaan en op God aansturen.

Door het verlossingswerk wordt er geen wezen gedwongen terug te keren, maar de terugkeer wordt het mogelijk gemaakt, die anders eeuwig niet zou hebben kunnen plaatsvinden. Maar steeds behoort daar de vrije wil toe, daar anders al het gevallen geestelijke ineens verlost zou zijn en bijgevolg ook elk scheppingswerk al vergeestelijkt zou zijn. Maar de verlossing wordt afhankelijk gemaakt van de vrije wil van de mens, die als een gevallen wezen de gang over de aarde gaat ten behoeve van het vrij worden, wanneer hij op het verlossingswerk van Jezus en Diens verworven genaden een beroep doet. Dan is zijn verlossing zeker, dan keert het als kind van God weer terug naar zijn oorsprong, dan is Jezus Christus niet tevergeefs voor hem aan het kruis gestorven. Hij kan zich in het leven op aarde nog vervolmaken, of ook in het geestelijke rijk omhoog klimmen en weer in licht en kracht en vrijheid werkzaam zijn tot eigen geluk. Er is alleen de wil voor nodig dat hij verlost is, want Jezus maakte voor hem de schuld goed. Jezus

maakte voor hem de weg vrij naar de Vader. Jezus opende de deur naar het lichtrijk. Maar de mens zelf moet willen dat het werk van de verlossing voor hem volbracht is, hij moet zich bewust onder het kruis van Christus plaatsen, hij moet Hem erkennen als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, in Wie God zelf zich manifesteerde om voor al Zijn geschapen wezens een zichtbare God te kunnen zijn. Maar nooit kan dan van zelfverlossing worden gesproken, wanneer ook de eigen vrije wil eerste vereiste is de zegen van het verlossingswerk te verwerven. Nooit kan de mens zonder de hulp van Jezus Christus van zijn grote zondenschuld vrij worden, nooit kan hij zelf in zijn wilszwakte zich verheffen en van de tegenstander van God scheiden.

Alleen via Jezus Christus is een verlossing van al het geestelijke mogelijk en daarom heeft de mens Jezus voor al het gevallen geestelijke de kruisdood ondergaan en de genade van een versterkte wil verworven, waarop nu ieder wezen een beroep kan doen zodra het zelf weer het stadium van de vrije wil heeft bereikt. En dit is een buitengewoon gelukkig makend weten dat u mensen wordt gebracht. Want u komt nu te weten dat u niet reddeloos verloren bent, dat er voor u een weg omhoog is, terug in uw vaderhuis: de weg naar het kruis van Christus, die onvoorwaardelijk moet worden begaan, maar u ook volledige verlossing verzekert. Maar gaat u deze weg niet, dan zult u ook niet verlost worden. U zult niet vrij worden van uw tegenstander en dit betekent dat u ook nooit het lichtrijk zult kunnen binnengaan, omdat uw zondenschuld u de toegang belet. U zelf zult niet vrij kunnen worden van die schuld, maar u kunt ze onder het kruis dragen naar Jezus Christus, Die voor deze schuld van u Zijn bloed heeft vergoten en daarmee u ook vrijkocht van de tegenstander Gods. Alleen moet uw wil bewust een beroep doen op deze genade en dan is ook uw schuld tenietgedaan. U bent weer vrije wezens, zoals u het was in het allereerste begin en u hoeft u alleen nog te vervolmaken in het leven op aarde, dat wil zeggen door werkzaam te zijn in liefde uw wezen weer terug om te vormen tot liefde. U hoeft alleen innigste aaneensluiting te zoeken met God, uw Vader van eeuwigheid, en uw ziel zal geheel rijp worden en als Zijn kinderen nu het rijk van licht en gelukzaligheid kunnen binnengaan.

Amen

Welke betekenis hebben ziekte, leed en nood?

BD.5491

20 september 1952

Aardse nood moet verbinding met God tot gevolg hebben

Alles op aarde is u gegeven ter vervolmaking. U zult rijp kunnen worden bij elk gebeuren, maar u zult ook verstokt en verbitterd achteruit kunnen gaan in uw ontwikkeling, omdat u een vrije wil hebt die nooit door invloeden van buitenaf gedwongen wordt tot een bepaalde instelling. U zult uit het diepst van uw hart opwaarts moeten willen streven, dan zal alles u tot voltooiing dienen. Want dan bent u door Gods wil om lief te hebben vastgepakt - Die u steeds gelegenheden verschaft uzelf te vormen en aan Wie u zich alleen hoeft over te geven om omhoog te worden getrokken. Een mate van genade is u allen verleend, hoe zou het dan mogelijk kunnen zijn te vallen of achteruit te gaan in uw geestelijke ontwikkeling, wanneer u deze genade benut? Want de genaden zijn zeker werkzame hulpmiddelen. Het is hulpverlening van bijzondere aard die alleen op boven gericht is, want wat Gods liefde u biedt, leidt ook naar Hem zelf.

Goddelijke genadegaven hebben buitengewone kracht en moeten daarom niet versmaad worden. Zo is ook elke aardse nood als genade te beschouwen omdat ze opwaarts kan leiden wanneer ze als zodanig wordt beschouwd, wanneer de nood de mens bewust laat worden dat hij zijn blik opwaarts moet richten om hulp af te smeken van Hem Die altijd helpen kan en wil. Door dit gebed brengt u de verbinding tot stand met God, die steeds een stap verder omhoog betekent, want het zich wenden tot Hem toont al uw wil, die door God op de proef wordt gesteld in het leven op aarde. Doch erger is het voor u mensen wanneer de aardse nood geen verbinding met God tot gevolg heeft. Vaak valt u ook dan hulp ten deel, maar van hem die u, conform uw wil, nog toebehoort, van wie u zich nog niet heeft afgekeerd. Dan kan God u niet helpen, Die u niet erkent, maar diegene zal u steeds helpen die u als het ware dient door uw wil, door uw gezindheid. God wil onderkend worden en Hij komt vaak naar u mensen toe in de vorm van leed en nood. Zodra u echter bij Hem bescherming zult zoeken, zodra uw gedachten zich naar Hem toekeren, zult u ook rotsvast erop kunnen vertrouwen dat Hij u helpt, dat Hij u niet alleen zal laten als u in nood bent. Geen gedachte verwaait, geen roep verklinkt, want de geringste gedachte treft Hem en geeft Hem aanleiding voor u werkzaam te zijn. En alles wat Hij doet is alleen door Zijn liefde bepaald, die u geldt en uw voltooiing. Er is geen nood die niet te verhelpen zou zijn, want voor Hem is niets onmogelijk, maar alles richt Hij zo in dat het u helpt volmaakt te worden, wanneer u maar steeds aan Hem denkt en u aan Hem en Zijn genade aanbeveelt.

Amen

27 november 1938

De zegen van ziekte en leed

Een toestand van lijden dwingt de mens vaak zijn gehele leven nader te overzien, en dat is zowel gunstig voor de ziel en heel vaak ook voor het lichaam, omdat de mens in het besef van zijn vaak verkeerd denken en handelen een verandering van zijn wezen nastreeft die ook een gunstige uitwerking op het lichaam kan hebben in dit opzicht, dat een beschaafde levenswandel aanzienlijk kan bijdragen tot handhaving van een gezond lichaam of tot genezing van een ziek lichaam.

Vaak moet het lichaam door ziekte en zwakte worden getroffen om de mens te laten beseffen dat zijn levenswandel geheel tegen Gods orde inging. Want alle waarschuwingen en vermaningen die God de mens laat toekomen, bewerken niet wat ziekte vaak tot stand brengt. De mens is nu in zekere zin gedwongen zich van de wereld en haar vreugden af te wenden en hij ziet het aardse leven in een heel ander licht.

Hij ziet de broosheid en hulpeloosheid van het lichaam en het gevoel van de eigen zwakheid, het onvermogen zich uit deze toestand te bevrijden en dat brengt hem onwillekeurig op hogere geestelijke gedachten. Hij zal zich nu veel eerder met vraagstukken bezighouden waar een gezond mens helemaal niet aan denkt. En zulke gedachten kunnen de aanleiding geven tot verandering, als hij er zich niet tegen verzet. Dan kunnen de geestelijke wezens hun arbeid aan de ziel van zo'n mens beginnen doordat ze deze steeds meer beïnvloeden, opdat hij vragen stelt die hem door de geestelijke wezens door heldere gedachten beantwoord worden. Hij wordt dan meer en meer in een geestelijke atmosfeer geleid die hem weldadig aandoet en hem minder oppervlakkig maakt.

Het zou een zeer lange tijd nodig hebben gehad eer hij in het aards gewoel tot hetzelfde inzicht gekomen was. Die tijd zou voor de ziel nutteloos voorbij zijn gegaan. Maar zo kan soms een korte tijd al voldoende zijn om hem aanzienlijk verder te brengen. Daarom mag leed de mens niet ongelukkig maken, maar moet het zelfs als een bewijs van liefde van de eeuwige Godheid worden beschouwd. Dit zal die mens ook spoedig inzien die door dat leed de juiste weg genomen heeft en hierop nu verder kan gaan om ijverig te werken aan het heil van zijn ziel.

Amen

BD.6290

21 juni 1955

Slagen van het lot - Geneesmiddel

De wonden die Ik u moet toebrengen als Ik u niet aan de eeuwige dood wil prijsgeven, zijn waarlijk niet een uiting van toorn of van liefdeloosheid. Ze zijn ook geen teken van rechtvaardige straffen voor uw misstappen. Het zijn alleen geneesmiddelen om ziekten, waaraan u zelf schuld bent, weer van u weg te nemen. Zij zijn nodig om uw ziel weer gezond te laten worden. Door eigen schuld bent u uit de ordening getreden, daar anders geluk en zaligheid uw lot zouden zijn. Geloof Me, dat Ik u veel liever gelukzaligheden zou bereiden, dat u het Mij zelf echter onmogelijk maakt zodra u mijn ordening verlaat. Dat Ik echter alles probeer om u weer naar de goddelijke ordening terug te leiden om u weer onbegrensd gelukkig te kunnen maken.

Hoe meer nood en kommer, ellende en ziekte op aarde te zien is, des te ernstiger zijn de overtredingen tegen mijn ordening. En aan deze nood kunt u mensen zelf zien op welk laag niveau u bent aanbeland. Want Ik zou waarlijk liever de mensen in zaligheid weten dan ongemotiveerd zware plagen over hen te laten komen om mijn eeuwige ordening te herstellen. En al meent iemand ook dat hij niet zo'n grote zondaar is dat een zo groot ongeluk dat hem getroffen heeft nodig zou zijn, toch kent u mensen de verbanden niet en u kent ook niet in volle omvang de gevolgen van een ongeluk. En u weet niet voor wie het noodlot van een enkeling eveneens tot uitrijpen dient. U weet ook niet wat u vóór uw belichaming als mens vrijwillig hebt aangeboden op u te nemen. Ik echter weet alles en Ik leg u waarlijk geen grotere last op dan u kunt dragen.

Bovendien bied Ik Mij zelf als kruisdrager aan wanneer u denkt dat uw kruis te zwaar is. Maar u doet helaas niet vaak een beroep op mijn hulp en daarom klaagt u over de last en moppert vaak dat ze voor u te zwaar is. Liefde bewoog u, uzelf aan te bieden tot het dragen van de last van een kruis. In het aardse leven weet u echter niet waarom u lijden moet - u die gelooft Mij toe te behoren door uw wil. Ik wil echter dat u ook zonder de oorzaak te weten stil en zonder klagen uw weg gaat, dat u toegewijd uw kruis op u neemt. Ik wil dat u zich altijd voor mijn wil buigt in het besef dat Hij, aan wie u zich overgeeft, een God van liefde is en dat alles wat van Hem komt u tot zegen zal strekken.

Verzet u daarom niet tegen uw lot, wat het ook brengen mag. Als u Mij wilt toebehoren, klaag en mopper dan niet maar wees er steeds zeker van dat het u tot heil dient, dat het altijd alleen hulp betekent en het herstel van mijn ordening van eeuwigheid. Wees er zeker van dat u het eenmaal zult inzien en Mij er dan dankbaar voor bent dat Ik u deze weg op aarde liet gaan. Deze weg met zijn lasten, met zijn beproevingen, maar ook met mijn liefde, die de reden is van alles wat u overkomt, daar ze altijd alleen wil dat u zalig wordt.

Amen

BD.6508

22 maart 1956

Overgave aan Jezus Christus - Heiland - Arts en Bevrijder

De zonde die op u drukt door het zich eens afkeren van Mij, heeft u tot gebrekkige en daarom ongelukkige wezens gemaakt, die pas dan weer de weg naar de volkomen zaligheid zullen kunnen vinden als u van uw grote zondeschuld bevrijd bent. Wanneer u zelf voor zover het u mogelijk was in de tijd van voor uw belichaming als mens al een deel van uw schuld heeft afgelost en wanneer u zich dan als mens door Jezus Christus laat verlossen, dat Ik dus alle schuld delgen kan omdat u zich in vrije wil aan de goddelijke Verlosser Jezus Christus heeft overgegeven, in wie Ik Mijzelf op aarde heb belichaamd. Want nu keert u weer terug tot Mij, van Wie u zich eens vrijwillig heeft verwijderd. Nu erkent u Mij vrijwillig als uw God en Vader van eeuwigheid. En dan zult u ook onbegrensd gelukkig zijn, zoals u het was in het allereerste begin.

De overgave aan Jezus Christus is dus wat Ik verlang, want door deze overgave toont u uw wil om terug te keren naar Mij. Maar gaat het u mensen er echt om onder het kruis bescherming te zoeken en van Jezus Christus de vergeving van uw zonden te ontvangen? Gaat u uiteindelijk in vol geloof naar Hem, die uw Heiland, uw Bevrijder en uw Broeder is? Wilt u in alle ernst een beroep doen op Zijn genade die Hij voor u aan het kruis verworven heeft? Spreekt u in geest en in waarheid als u Hem belijdt, of zijn het slechts lege praatjes?

Jezus Christus is waarlijk uw Heiland en uw Arts. Hij is uw Redder uit zonde en dood, Hij is het omhulsel dat Mijzelf heeft gedragen, zodoende was ook Zijn macht en kracht onbegrensd. En deze Jezus is en blijft de zichtbare Godheid, want Ik heb Me Hem uitgekozen om voor u een zichtbare God te kunnen zijn, daar Ik toch Geest ben van eeuwigheid tot eeuwigheid. En als u nu Hem aanroept dan roept u Mij aan en Ik hoor en verhoor u, omdat Ik u door Jezus Christus de belofte heb gegeven: "Wanneer u de Vader in mijn naam iets vraagt dan zal Hij het u geven".

Vertrouw toch in vast geloof op deze woorden, aarzel niet u aan uw Heiland en Verlosser Jezus Christus toe te vertrouwen opdat Ik u het bewijs kan leveren dat Ik mijn woord houd. U moet er altijd aan denken dat Ikzelf u ertoe breng om in geest en in waarheid te bidden, dat Ik wil dat u in iedere nood van lichaam en ziel

tot Mij komt. Neem dus de weg naar Mij en denk aan mijn woorden, laat ze diep in uw hart binnendringen en geloof zonder te twijfelen, want mijn beloften zijn waarheid - uzelf echter zorgt voor de vervulling ervan.

Ik droeg voor u al uw zonden. Ik nam alle smarten en noden op Me die u als verzoening voor uw oerzonde had moeten dragen. En het leven van ieder mens kan zonder zorgen en vrij van lijden zijn, als hij ze geheel aan Mij overgeeft, als hij wil dat Ik ook zijn schuld heb gedragen. Maar een levend geloof moet zijn gebed vergezellen. Hij moet weten dat Ik niet wil dat de mens lijdt, dat Ik echter zijn leed niet tegen mijn eeuwige orde in kan afwenden, als het geloof in hem nog te zwak is, dat zijn roep niet tot mijn oor doordringt, als de mens nog aan mijn liefde of mijn macht twijfelt.

Ik kan alle mensen helpen en Ik wil alle mensen helpen. En als uw geloof een levend geloof is, maak dan gebruik van mijn belofte en geef uzelf geheel aan Mij over. Het voornaamste is een levend geloof aan mijn verlossingswerk. Als u er van overtuigd bent dat Ik al uw zonden heb gedragen, dat Ik al uw leed op Mij heb genomen en daarvoor aan het kruis ben gestorven opdat u vrij zou worden, pas dan zal iedere twijfel in u verdwijnen. Dan vertrouwt u zich in vol geloof aan Mij toe en pas dan kan Ik al uw leed van u wegnemen en u verlossen van zonde en dood. Pas dan is uw terugkeer naar Mij verwezenlijkt, pas dan erkent u Mij in geest en in waarheid.

Amen

Hoe moet het gebed zijn opdat het verhoord kan worden?

BD.2409

15 juli 1942

Waarom het gebed noodzakelijk is

Het streven van een mens geldt thans alleen de materie en dit betekent een stilstand in de geestelijke ontwikkeling. En het is het gevaar dat de mens achteruit gaat in zijn ontwikkeling, als hij niet tot het inzicht komt van zijn erbarmelijke toestand. Want de tegenstander van God tracht de zielen omlaag te trekken om ze helemaal voor zich te winnen. En hoe beter hem dit gelukt, des te moeilijker is het weer aan hem te ontkomen en zich naar boven toe te keren. De wil van de mens is verzwakt en kan alleen met ondersteuning van God veranderen, wat onvoorwaardelijk zijn oproep om ondersteuning vereist. En bijgevolg is het gebed het eerste en belangrijkste. Als de mens nog bidden kan, is hij niet

reddeloos verloren, want elke roep om kracht in geestelijke nood wordt verhoord. En als de mens de geestelijke nood waarin hij zich bevindt niet meer beseft, wat eveneens het werkzaam zijn van de tegenstander is, en hij dus de genade van het gebed buiten beschouwing laat, dan wordt hij door God in toestanden geleid die hem de eigen onmacht laten inzien in aardse noden, opdat hij nu zijn toevlucht neemt tot het gebed en God aanroept in zijn nood. Hij is steeds tot helpen bereid, Hij onthoudt geen smekende Zijn ondersteuning, Hij geeft de zwakke kracht en lenigt elke nood, maar Hij wil dat Zijn hulp bewust wordt verlangd. Hij wil dat de mens als vragende tot Hem komt, omdat dit de bekentenis betekent van zijn machteloosheid en krachteloosheid, die God moet verlangen van het wezen dat zich eens in aanmatiging, in het bewustzijn van zijn kracht van Diegene afwendde, van Wie het zijn kracht ontving.

Het wezen moet weer ontvanger van kracht worden, zoals het in het allereerste begin was. Echter, het moet met God en niet tegen God werkzaam zijn en daarom moest het tevoren inzien dat het zonder Gods liefde een volledig krachteloos wezen is, om het ertoe aan te zetten zich weer bij God aan te sluiten, van Wie het zich uit vrije wil had verwijderd. De aaneensluiting met God moet daarom weer in vrije wil plaatsvinden en daarom kan het wezen de kracht niet worden gegeven tegen zijn wil. Maar zijn wil brengt het tot uitdrukking door het gebed, door het verlangen naar het doen toekomen van kracht, dat God te allen tijde vervult. Want Hij wil alleen dat Hij wordt erkend als Schenker van kracht en dat het wezen door het gebed zijn vroegere weerstand opgeeft en tracht zich met algehele wil bij God aan te sluiten, om nu door de kracht Gods doorstroomd te kunnen worden en dus weer ontvanger van kracht te worden, zoals het zijn allereerste bestemming was.

Amen

BD.3285

8 oktober 1944

Gebed en werken van liefde zijn wapens tegen verzoeken

Aan de macht van de boze zult u heel gemakkelijk ten offer kunnen vallen als u verslapt in het gebed en het werkzaam zijn in liefde. Want hij loert op elke zwakheid om u ten val te brengen. Hij neemt elke gelegenheid te baat om u zondig te maken en het lukt hem ook als het u ontbreekt aan kracht, die het gebed en het werkzaam zijn in liefde u opleveren. U zult u daarom nooit veilig mogen voelen, want de vijand van uw ziel komt ook onder het mom van een vriend tot u. Hij probeert u te winnen om gemakkelijk spel met u te hebben. En als u niet

oplet, herkent u hem te laat en dan kunt u zich niet meer verweren tegen zijn listen en bedrog. Maar het gebed beschermt u tegen zijn macht. Want dan verbindt u zich met God. U richt een onoverwinnelijke muur op tegen het kwade.

Evenzo wordt de verbinding met God tot stand gebracht door onbaatzuchtige werken van liefde, die u onmiddellijk de kracht uit God doen toekomen en dan hoeft u de vijand niet meer te vrezen. En deze verbinding met God door het gebed en het werkzaam zijn in liefde mag nooit buiten beschouwing worden gelaten, ook wanneer de mens schijnbaar geen kracht nodig heeft. Want de vijand van de zielen geeft zijn schandelijke plannen niet zo gemakkelijk op. En wat hij vandaag niet kan bereiken, probeert hij morgen, tot de mens zwak is geworden door de voortdurende aanvallen en zich bijna zonder weerstand overgeeft, wanneer de kracht uit God hem niet toestroomt. Maar de mens kan voortdurend een innig gebed naar God opzenden. En dit zal nooit onverhoord blijven, want God laat de ziel van een mens niet zomaar aan Zijn tegenstander over. Want Hij worstelt evenzo om iedere ziel en tracht haar voor zich te winnen. Bijgevolg zal Hij het niet aan kracht laten ontbreken, als de menselijke wil deze maar in ontvangst neemt. Is echter de wil van de mens om weerstand te bieden gering, dan heeft de tegenstander van God vrij spel.

En daar waarschuwt de Heer u voor: dat u hem macht over u verleent, dat u zich door liefdeloos handelen in zijn macht begeeft en dat u verzuimt door het gebed contact te zoeken met God. Want dan maakt u zich het aardse leven zelf moeilijker, omdat u zich voortdurend zult moeten verweren en u de kracht daartoe ontbreekt. Het leven is een eeuwige strijd, want voortdurend strijdt het licht tegen de duisternis. En om de duisternis te overwinnen heeft de mens goddelijke hulp nodig. Goddelijke kracht, die hem door gebed en werken van liefde rijkelijk zal toekomen. En daarom moet u steeds op uw hoede zijn. Want het intrigeren van de satan is gevaarlijk en hij behaalt de zege als de mens verslapt in zijn streven opwaarts te gaan. Wees daarom waakzaam en blijf in gebed, en de tegenstander van God zal steeds op weerstand stuiten, want dan hebt u God zelf als trouwste bescherming die u nooit aan de vijand van uw ziel zal uitleveren.

Amen

BD.7274

4 februari 1959

Hoe moet een juist gebed zijn?

Alles zult u door Mij kunnen bereiken wanneer u daar op de juiste manier om vraagt. U moet niet eisen, maar in alle deemoed van uw hart Mij erom vragen, dat Ik u zal mogen helpen in aardse en geestelijke nood. En u moet geloven dat Ik u help omdat Ik u liefheb. Een juist gebed in geest en in waarheid verlang Ik dus, om u dan echter ook bij te kunnen staan naar uw geloof. Wat het ook mag zijn, Mij is alles mogelijk, zelfs wanneer u mensen het niet meer voor mogelijk houdt. Maar mijn macht is onbeperkt en mijn wijsheid ziet ook alles vooruit en kan daarom altijd tot heil van uw ziel werkzaam zijn. En mijn liefde zal het ook doen, want u bent toch mijn kinderen aan wie Ik niets ontzeg wat voor hen bevorderlijk is. Een juist gebed is het gebed dat mijn oor bereikt omdat u uw best doet Mij in u aanwezig te laten zijn, wanneer u zich van uw eigen zwakheid bewust bent en Mij smeekt om kracht en hulp voor u. Zo'n gebed verklinkt niet aan mijn oren, omdat het in diepste deemoed tot Mij is gericht.

Maar wie eist, die bidt niet juist. En vele gebeden zijn een eis die de mond eruit kraamt omdat de mens zich inbeeldt dat er alleen het aangesproken worden door de bidder voor nodig is om binnen de zegen van een gebed te vallen. Het zijn niet de woorden, maar het is het gevoel van het hart dat het gebed de diepte en de geest geeft. Het is altijd alleen de innige verhouding met Mij die de mens die juist bidt aangaat. En hem wil Ik verhoren. Daarom volstaan maar weinig woorden om mijn oor te treffen en door Mij te worden aangehoord. Maar lange vormgebeden zijn Mij een gruwel, want de mens zal met zijn gedachten niet bij zijn woorden blijven, alleen zijn lippen spreken en de gebeden dringen niet tot Mij door. Ze worden vergeefs gesproken en zijn alleen geschikt om het geloof van de mensen nog meer te verdringen, want daar Ik zulke gebeden niet kan vervullen, wordt ook het geloof in een machtige, wijze en liefdevolle God ondermijnd. Het zal steeds meer verloren gaan, omdat Ik alleen de innige band verlang die het hart tot stand moet brengen en die dan ook mijn tegenwoordigheid in de mens waarborgt en Ik Me nu als Vader aan mijn kind openbaar, doordat Ik zijn verzoek vervul. Leer juist bidden. Want wat u tot nu toe bidden noemde, is geen echt gebed in geest en in waarheid. Geloof Mij, dat Mij een korte diepe zucht liever is dan urenlange gebeden die zo mogelijk nog in opdracht worden verricht en niet vanzelf uit het hart van een mens opstijgen. Maar weinig woorden zijn voldoende, wanneer het hart erbij betrokken is wat de mond uitspreekt of wat een mens al denkend bezig houdt. Dan zal Ik mijn oor niet sluiten. Ik zal helpen en verlenen waar het kind dat tot zijn Vader smeekt ook maar om bidt.

Amen

BD.3927

2 december 1946

Verhoring van het gebed in het vaste geloof "Vader, uw wil geschiede"

Alles zult u door Mij kunnen bereiken, als u maar vast en onwankelbaar gelooft in Mij. Want als u mijn overgrote liefde voor u voor ogen houdt, weet u ook dat Ik geen gebed onverhoord laat. Een vast geloof in Mij brengt echter ook het volste vertrouwen in Mij met zich mee, het sluit de zekerheid in dat Ik in mijn wijsheid ook alles inzie wat voor u tot zegen is en dat Ik u er geen nadeel van laat ondervinden doordat Ik u iets toesta wat u niet tot heil strekt. En daarom zal een diepgelovig mens zich onvoorwaardelijk aan Mij overgeven, hij zal het aan Mij overlaten, hoe Ik hem zal bedenken. Hij zal niet eisen, veeleer deemoedig zijn verzoeken aan Mij voorleggen, steeds mijn wil vooropstellen en zich in mijn liefde en genade aanbevelen. En Ik zal hem bedenken in alle volheid. Lichamelijk en geestelijk zal Ik hem nooit gebrek laten lijden, want het gebed van mijn kind hoor Ik altijd. Maar als Ik u de vervulling van een verzoek weiger, twijfel dan toch niet aan mijn liefde, want juist mijn liefde wil u voor onheil behoeden. En u zult zelf niet altijd kunnen inzien, wat de uitwerking is van de vervulling van een verzoek. Leg daarom vol vertrouwen uw verlangens aan Mij voor en laat alles verder aan Mij over. En mijn liefde bedeeft u zo, dat voor u de weg naar Mij wordt geëffend, dat u zeker uw doel bereikt, dat u als mijn kinderen in het vaderhuis terugkeert om een gelukkig leven te leiden in eeuwigheid. Maar gebruik voortdurend de kracht van het gebed. Roep Mij aan in elke situatie van het leven. Kom tot Mij als u in nood bent en denk ook aan Mij in uren van rust en vrede.

Vergeet Mij niet, opdat Ik ook u niet vergeet. Breng herhaaldelijk de verbinding met Mij tot stand door innig gebed en roep Mij steeds in uw nabijheid, want dan stroomt er onmetelijke kracht op u over, als u Mij in vrije wil zoekt, als uw gedachten Mij gelden en uw hart zich een weg naar Mij baant. U zult uit eigen beweging de weg naar Mij moeten vinden en daarom de brug moeten betreden die Ik voor u heb geslagen van de aarde naar Mij. U zult moeten bidden, want in het gebed verheft uw ziel zich in de sferen van het licht. In het gebed betreedt u de brug naar Mij, in het gebed komt het kind bij de Vader. Het brengt de verhouding tot stand van het kind tot de Vader, zoals het mijn wil is. En als Ik als Vader wordt aangeroepen, als een kinderlijk hart Mij tegemoet komt, verhoor Ik elk smeken, want mijn kinderen die vol vertrouwen tot Mij komen stel Ik niet teleur. En mijn liefde slaat op hen over, mijn liefde deelt onmetelijke gaven uit. Mijn liefde begiftigt het kind geestelijk en aards, en nooit zal het nood hoeven te lijden, zodra het waarlijk kinderlijk bidt, dat wil zeggen: in geest en in waarheid zijn gebed naar Mij zendt.

Maak allen gebruik van de genaden van het gebed, want alles zult u kunnen bereiken vanuit een diep levend geloof in Mij en mijn liefde. Maar stel geen eisen. En klaag of mor niet als Ik uw gebed schijnbaar niet verhoor. Want dan ziet mijn vaderlijke alleen maar een nadeel in de verhoring van uw verzoek, en om u daarvoor te behoeden ontzegt ze het u. Maar wie altijd zijn wil aan de mijne onderwerpt zal nooit teleur worden gesteld, want zijn gebed is het ware, Mij welgevallig als hij aan al zijn vragen toevoegt: "Vader, uw wil geschiede".

Amen

Bestaat er een verder leven na de dood?

BD.2113

14 oktober 1941

Geloof in een voortbestaan - Uitwerking van het leven op aarde in het hiernamaals

De zorg voor het heil van de ziel wordt niet serieus genomen en moet toch aan alles worden vooropgesteld, want dit is het enige levensdoel van de mens. En toch kan de mens er niet toe gedwongen worden, het kan hem alleen steeds weer worden voorgehouden, dat hij de gevolgen van zijn werkzaam zijn op aarde op zich moet nemen na zijn aardse leven, dat hij, als hij niet denkt aan zijn ziel op aarde, een des te veelvoudig kariger en smartelijker bestaan moet doormaken dan het meest armzalige en smartelijke leven op aarde zijn kan. De mens leeft alleen in het heden en hij gelooft dat dit heden ten einde is met de dood van het lichaam. En dus zorgt hij ook niet voor de toekomst. En hij is toch alleen vanwege deze toekomst op aarde.

Het geloof aan een voortleven na de dood kan hem niet onder dwang worden overgebracht en daarom kunnen hem ook geen duidelijke bewijzen uit het hiernamaals worden geboden, om hem niet in zijn geloofsvrijheid te beknotten. Maar zou de mens alleen de goede wil hebben in de waarheid te staan, dan zou de geestelijke wereld zijn aandacht trekken, want hij zou dan aan de kleinste tekens aandacht schenken en het geloof aan een hiernamaals zou levend worden in hem.

Maar meestal hecht de mens er helemaal geen waarde aan iets te weten over het "hierna". Hij leeft op de aarde en is met deze zekerheid tevreden, steeds in de veronderstelling dat hij na zijn lichamelijke dood niets meer weet en gewaarwordt. En hij denkt er niet aan dat alleen de buitenkant levenloos is

geworden, omdat de geest, het ware leven, eruit is ontsnapt. Hij denkt er niet aan dat deze niet sterven kan, dat hij onvergankelijk is, alleen zijn buitenkant op de aarde achterlaat om het eigenlijke vaderland binnen te gaan. En hij denkt er niet aan dat hij zich zelf op aarde het geestelijke rijk vormgeeft, dat het beantwoordt aan zijn leven op aarde, dat het een duistere, onvriendelijke en terneerdrukkende of stralende, gelukkig makende omgeving voor de ziel van de mens kan zijn. Hij bedenkt niet dat hij in smartelijk berouw aan zijn onbenut aards leven denkt - daar hij nooit zeggen kan dat hem het weten daarover niet zou zijn overgebracht.

Ieder mens zal onderrichtingen daarover ten deel vallen, maar niet ieder mens neemt deze onderrichtingen aan, omdat hij niet bereidwillig is, maar de wil niet kan worden gedwongen. Dan denken ze alleen aan hun lichaam, hun aandacht is alleen op het welzijn daarvan gericht, terwijl de ziel buiten beschouwing blijft. De nood van de mensheid is groot en daarom moet ook de lichamelijke nood zo groot zijn, opdat de mens in zichzelf keert en zich de vergankelijkheid van al het aardse en ook de vergankelijkheid van het lichaam voor ogen houdt, opdat hij dan toch vragend tegenover de oneindigheid staat en hij nu in een ander denken kan worden geleid.

Amen

BD.4723

25 augustus 1949

De onsterfelijkheid van de ziel

Een juiste opheldering is nodig voor u, want dwaalleren vertroebelen uw geest en geven u een verkeerd beeld van mijn wil om te scheppen en mijn scheppingsgeest. Ze laten noch mijn liefde, noch mijn wijsheid herkennen en verhinderen u zo de liefdesvlam in uw hart te ontsteken die u beter vertrouwd maakt met Mij. Verkeerde leren kunnen tot ongelovigheid leiden, verkeerde leren kunnen elk geloof verwoesten wanneer ze niet worden rechtgezet. En daarom wil Ik u steeds weer duidelijkheid geven ter wille van uzelf, die toch alleen door het geloof en de liefde gelukzalig zult kunnen worden.

Wat zou u wel een leer moeten baten, welke de onsterfelijkheid van de ziel in twijfel trekt? De ziel is iets geestelijks, terwijl het lichaam materie is. Het lichaam kan wel sterven, dat wil zeggen vergaan en oplossen in zijn substantie, maar de ziel, het geestelijke, is onvergankelijk. Zij moet blijven bestaan, maar ontvlucht het lichaam zodra dit zijn taak als omhulling van de ziel op aarde heeft vervuld. Ze verlaat de materiële uiterlijke vorm om in geestelijke sferen haar

ontwikkelingsgang voort te zetten, dat wil zeggen tot steeds hogere rijpheid te komen als ze een bepaalde graad van rijpheid op aarde heeft bereikt, ofwel, in de toestand van algehele onrijpheid als de gang over de aarde voor haar zonder resultaat was, al naargelang van haar wil in dezelfde toestand te blijven, ofwel weg te zinken in de duisternis, maar steeds in sferen die buiten de aards materiële wereld zijn op te vatten. Er bestaat dus voor de zielen wel een dode toestand, waaronder echter niet het opgelost zijn te verstaan is, maar alleen een toestand van volledige duisternis en krachteloosheid, een toestand van onmacht, maar altijd met het bewustzijn van het bestaan. Het bestaansbewustzijn verliest de ziel nooit, alleen kan het voor haar het summum van gelukzaligheid betekenen, zoals echter ook onuitsprekelijke kwellingen, steeds overeenkomstig de levenswandel die de mens op aarde heeft geleid. Het leven van de ziel beantwoordt dus aan het leven in het vlees op deze aarde. De werken van het vlees bepalen dus het lot en de verblijfplaats van de ziel na haar dood en de dag van de dood is de jongste dag voor de mens, waarna ze opstaat ten leven in het licht of in duisternis.

De ziel is iets geestelijks dat nooit ofte nimmer kan ophouden te bestaan, dat ook niet voorbijgaand is uitgewist, maar altijd en eeuwig leeft, alleen dat een bestaan in de duisternis geen leven genoemd kan worden, maar een geestelijke dood, er echter ook niet van een toestand van rust gesproken kan worden. Een rust tot aan de jongste dag is een verkeerde voorstelling, want de zielen die passief zijn, zijn dat alleen tot eigen kwelling, terwijl werkzaamheid het ware leven van een ziel is, maar dit een zekere graad van rijpheid vereist, die de ziel op aarde gemakkelijk kan bereiken wanneer ze van goede wil is. De zielen verblijven in het geestelijke rijk en kunnen toch voortdurend in de nabijheid van de aarde zijn, alleen bevinden ze zich buiten de materiële wereld, dus niet meer in een materiële vorm gebonden. Integendeel, ze zijn vrije geestelijke wezens als ze vol licht zijn, daarentegen nog gekluisterde wezens in de toestand van donkerte, omdat de totale krachteloosheid een keten voor hen betekent. Maar sterven kan de ziel nooit. Ze ontvlucht alleen het lichaam, dat daarmee zijn aardse leven heeft beëindigd.

Amen

BD.4757

9 oktober 1949

Lichaam, ziel en geest - Opheldering

Het is onbegrijpelijk voor de mensen in welke verhouding lichaam, ziel en geest tot elkaar staan, en daarom is ook de uiting van de geest voor hen moeilijk te

verklaren. De geest staat tegenover het lichaam terwijl de ziel tussen beide in staat, dus als het ware tussen het lichaam of de geest moet kiezen maar zich nooit op beide kan richten. De ziel is bij de belichaming als mens het lichaam geheel toegewijd. Zij beijvert zich dus alle wensen van het lichaam te vervullen, dat wil zeggen: denken, voelen en willen van de ziel zijn op het lichaam gericht dat zelf nog uit materie bestaat en waarmee zij zich probeert te verenigen. En daarom zal de mens alleen verlangen hebben naar materiële goederen, omdat deze behoren tot wat het lichaam behaagt. De geest komt dus helemaal niet tot zijn recht, want de ziel luistert niet naar wat de geest van haar verlangt. Hij kan zich niet laten gelden omdat het lichaam nog voorrang heeft en geheel beslag legt op de ziel, dus haar gezindheid en streven beheerst.

Maar de ziel kan ook de waardeloosheid van aardse zaken herkennen en het lichamelijke begeren als onbeduidend beschouwen. En zij kan van het leven meer verlangen dan alleen aardse goederen, dan komt de geest tot zijn recht, dan openbaart de geest zich aan de ziel en wordt door haar aangehoord. Dan begint de ziel een andere richting in te slaan en verlangt nu niets meer voor het lichaam, maar streeft geestelijke goederen na. Zij laat zich onderrichten, dat wil zeggen: zij neemt zonder tegenspraak aan wat de geest haar te zeggen heeft. Ja, zij voelt zich gelukkig en slaat steeds minder acht op het lichaam of zij tracht het lichaam meer gewillig te maken voor wat de geest van de ziel verlangt, namelijk de aardse materie op te geven en te verwisselen voor geestelijke goederen. Dan heeft de geest gezegevierd over het lichaam, want beide, geest en lichaam, proberen de ziel voor zich te winnen, en als het de geest gelukt de wensen van het lichaam te verdringen, dan is hij overwinnaar.

Maar wat is onder "geest" te verstaan? De geest is het goddelijke in de mens dat de mens als goddelijk schepsel kenmerkt. De geest is de band die de mens verbindt met de Vadergeest van eeuwigheid. Het is het bewustzijn in de mens, voor eeuwig met de Vadergeest verbonden te zijn. Zodra hij in actie komt beseft de mens pas dat hij een schepsel van God is - voordien is hij zich alleen maar als levend wezen bewust, dat alles uit het leven wil halen wat het te bieden heeft. Beseft de mens echter wie hij is, dan betekent de wereld niets meer voor hem, dan zoekt hij goederen van hogere waarde en dan zijn z'n gedachten op het geestelijke rijk gericht. Dan tracht hij in verbinding te treden met Hem die hem het leven gaf, dan is zijn denken juist en zijn willen en handelen ook overeenkomstig de goddelijke wil. En dan werkt de geest uit God in de mens, waaraan de ziel zich dan overgeeft om geleid en onderwezen te worden opdat lichaam, ziel en geest één kunnen worden en de verbinding met God zoeken, want de geest stuurt onophoudelijk op de Vadergeest aan, met wie hij verbonden is en blijft tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6541

6 mei 1956

De dwaalleer van de zielenslaap

Het is een bovenmate verkeerde gedachte te menen dat de zielen van de gestorvenen eeuwig slapen, tot de dag van het oordeel gekomen is. Deze gedachte geeft blijk van een algehele onwetendheid over het ontwikkelingsproces van de ziel en verder toont hij aan dat de houding tegenover Mij niet juist is, anders zou de mens niet zo verkeerd kunnen denken. En hij bewijst dat het geloof in een voortleven van de ziel na de dood niet aanwezig is, want een eeuwigheden lange doodsslaap, zoals dit wordt aangenomen, kan niet als een "voortleven" worden aangemerkt. Deze foutieve gedachte is bovendien zeer nadelig voor alle zielen van hen die gestorven zijn, omdat een gebed voor deze zielen achterwege blijft en hun daarom die hulp niet verleend wordt die alle zielen zo hard nodig hebben. Maar de mensen die zich deze zienswijze eigen hebben gemaakt, die verkeerd onderwezen werden, laten zich niet onderrichten en blijven aan deze dwaling vasthouden als aan een evangelie.

Ook hier is de invloed van mijn tegenstander duidelijk te merken, die juist het bidden voor deze zielen verhinderen wil omdat zo'n gebed hen helpen kan vrij te worden, wat hij probeert tegen te gaan. Maar al wordt tegenover deze dwaalleren de waarheid gesteld, toch nemen de mensen niet de enige weg die hun duidelijkheid kan verschaffen. Zij behoeften slechts in oprechtheid naar Mij te komen om opheldering, als zij hen die deze dwaling zouden willen rechtzetten niet willen geloven. Zij hoefden zich maar tot Mijzelf te wenden, maar deze weg nemen zij niet en daarom zijn zij hardleers en wijken ze niet van hun dwaling af. De zielen van zulke mensen die gestorven zijn, zijn echter in grote nood als niemand hen in gebed gedenkt. En ook de mensen op aarde kunnen vanuit het geestelijke rijk niet van de ware toedracht op de hoogte worden gebracht. Want ze geloven niet aan een verbinding van de lichtwereld met de aarde en daarom geven ze zich in gedachten niet over aan deze wetende krachten. Voor hen telt alleen het menselijk leven op aarde tot aan de dood en hun voorstelling van een eeuwige slaap van de ziel tot aan het "laatste oordeel" bewijst alleen maar dat hun elke kennis over het verlossingsproces van het geestelijke, over mijn wezen dat liefde, wijsheid en almacht is, en over het verlossingswerk van Jezus ontbreekt. Hun kennis is zeer beperkt en is in het geheel niet volgens de waarheid. En komen ze met de waarheid in aanraking dan weren ze die af. Toch trachten ze hun opvattingen te bewijzen met het woord van God, met de schrift. Maar niet hun "ontwaakte geest" laat hun deze plaatsen in de schrift vinden, maar mijn

tegenstander, die zelf tot eigen voordeel mijn woord gebruikt als hij verwarring kan stichten, wat hem echter weer alleen gelukt waar alleen het verstand van de mens werkzaam is, waar niet Ik zelf om verlichting door de geest word aangeroepen als de mens opheldering verlangt.

De letter doodt, pas de geest maakt levend. Voor degene die zich niet eerst aan Mij overgeeft dat Ik zijn denken juist kan leiden, zal de letter waarlijk tot de dood leiden. Want ook mijn tegenstander kan zich van letters bedienen, die hij alleen op een heel andere manier uitlegt en zo de grootste dwaling voor de mensen aannemelijk laat schijnen. En het is waarlijk een bedenkelijke leer, de leer van de doodsslaap van de ziel. Het is een leer die ook in het hiernamaals de hevigste verontwaardiging teweegbrengt bij de zielen die hulp nodig hebben, die weliswaar leven, maar toch zo zwak zijn dat zij dankbaar zouden zijn voor elke toevoer van kracht die een gebed in liefde hun zou kunnen verschaffen. De mensen zouden in hun gebed vaak aan die zielen moeten denken wier verwanten op de aarde in dat dwaalgeloof leven, opdat zij krachtig worden en opwaarts klimmen en nu van hun kant weer door gedachten hun verwanten kunnen beïnvloeden. Een leven in liefde op aarde zal de zielen ook wel spoedig een duidelijk inzicht verschaffen, maar toch moeten zij zich eerst van dwaalleren vrijmaken voordat zij zelf een arbeidsveld toegewezen krijgen, omdat elke bezigheid in het geestelijke rijk in het verspreiden van de zuivere waarheid bestaat. Gelukkig is daarom de ziel die al op aarde een leven in liefde leidde en zich daarom gemakkelijk los kan maken van verkeerde opvattingen en een geestelijk bezit dat onjuist is. De anderen bevinden zich echter in de grootste nood, want elke dwaalleer zal een schadelijke invloed op de ziel hebben. En de leer van de doodsslaap van de ziel wel in het bijzonder, omdat zij werkelijk tot een verduistering kan leiden die gelijk is aan de dood, en ook gelijktijdig de mogelijkheden voor hulpverlening geringer zijn - juist door het idee dat gebeden geen nut hebben. Wie zich echter in oprechtheid tot Mij wendt zal helder en duidelijk inzien hoe verkeerd deze leer is.

Amen

BD.8745

5 februari 1964

Een verschillend lot van de zielen na de dood

Ik zelf ben bij u als u mijn woord verneemt en mijn nabijheid moet u met licht en kracht vervullen omdat Ik zelf de Oerbron ben van licht en kracht. Dat u daar nu zuiver lichamelijk niets van zult merken, is ter wille van uzelf niet anders

mogelijk. Want het zwakke lichaam zou vergaan in de doorstraling, als Ik deze niet alleen op uw ziel zou richten, die al een grote mate van licht en kracht kan verdragen en in deze toestand gelukkig is. U zult dit nu moeten geloven, want Ik kan u daarvoor geen ander bewijs geven dan dat u mijn woord zult vernemen en dit woord uw ziel ook gelukzaligheid moet bezorgen. Dit is toch het bewijs van mijn rechtstreeks contact, want mijn woord is kracht en licht en dit houdt u vast. Het kan niet meer vergaan, het is het zichtbare teken van mijn tegenwoordigheid dat u ook dan nog gelukkig zal maken, wanneer u deze innige band losmaakt doordat u weer de wereld en haar eisen in acht neemt.

Maar u bent van licht en kracht vervuld en zult alle verleidingen van de wereld weerstaan. Uw blik is voortdurend op Mij gericht en u zult Mij ook niet meer verlaten, zoals ook Ik u niet meer zal laten gaan, u die van Mij bent geworden door de innige band met Mij. En Ik wil u steeds weer opnieuw gelukkig stemmen, doordat Ik u zal inwijden in diepe geheimen, in een weten dat alleen Ik u kan overbrengen, omdat het geestelijke gebieden aanroert die voor u als mens nog gesloten zijn zolang Ik zelf ze niet voor u open. En zo'n weten zal u steeds gelukkig stemmen en ook mijn overgrote liefde voor u aantonen. De overgang uit het aardse bestaan in het geestelijke rijk is geheel in overeenstemming met de toestand van rijpheid van de mens en daarom dus geheel verschillend.

Een ziel die nog gebrekkig is gevormd, die niet veel liefde kan laten zien, weet meestal niet dat ze lichamelijk dood is. Ze houdt zich nog op in dezelfde omgeving en zal alleen niet met zichzelf in het reine komen, omdat ze overal op hindernissen stuit, die zich voordoen omdat ze gelooft nog te leven en toch noch wordt aangehoord, noch dingen kan verrichten die ze op aarde heeft gedaan. En zulke zielen bevinden zich ook in de duisternis die in overeenstemming met hun lage graad van liefde ondoordringbaar is of af en toe in een lichte schemertoestand overgaat. Zo'n ziel is dus niet gelukkig en ze dwaalt rond. Ze klampt zich vast aan gelijk gearde zielen op aarde, tracht dezen haar gedachten op te dringen en weert alle wezens af die haar willen helpen in haar toestand, die ook zo lang kan aanhouden, of ook slechter kan worden, als ze niet in zichzelf keert en over haar toestand nadenkt.

Verlaat echter een ziel de aarde, die geen slechte levenswandel leidde, die ook kleine verdiensten heeft verworven door werken van liefde, maar die niet zo zeer bereid was te geloven en de weg naar Mij in Jezus niet heeft gevonden op aarde, dan zal deze ook vaak niet weten dat ze lichamelijk niet meer op de aarde vertoeft. Ze zal door uitgestrekte eenzame oorden gaan, wel in een lichte schemering, maar niet in staat iets waar te nemen, geen wezens ontmoeten en alleen zijn met haar gedachten. En ze zal nog voortdurend bezig zijn met veel wereldse gedachten, erg verlangen naar de meest verschillende dingen en eronder lijden dat ze niets bezit, wat ze niet kan begrijpen en daarom denkt, door

catastrofen of haar niet welgezinde mensen in eenzame landstroken te zijn overgeplaatst en ze zal nu steeds weer op zoek zijn naar een uitweg. En ze kan eindeloze tijden door zulke streken trekken, tot ze langzaam door deze woestenij op andere gedachten komt en dan ook met gelijk gearde wezens samenkomt, wat al een kleine vooruitgang betekent. Want zodra ze van gedachten kan wisselen, bestaat de mogelijkheid zulke zielen te onderrichten. Want meestal zijn het lichtwezens die in dezelfde omhulling de wezens tegemoet treden om hen te helpen dat ze inzicht in zichzelf krijgen. Dan begint ook voor deze zielen een langzame klim omhoog.

En verlaat nu een ziel haar aardse lichaam die Mij op aarde erkende, wier levenswandel een leven in liefde was, die in Mij geloofd heeft in Jezus en dus ook van haar oerschuld verlost is, dan gaat deze ziel het lichtrijk binnen. Dat wil zeggen: ze zal zichzelf terugvinden in een heerlijke streek waar ze het diepste geluk ervaart, waar ze ontvangen wordt door wezens die net als zij doorstraald zijn met licht. Ze zal haar geliefden terugzien, ze zal alle aardse moeilijkheden hebben afgelegd, ze zal kunnen gaan waarheen ze verlangt, waar ze maar zou willen vertoeven, ze zal een gelukzaligheid ervaren waarvan ze op aarde geen voorstelling had. Ze zal in vurige liefde tot Mij ontbranden, Die u zo'n heerlijkheid bereidt.

Ze zal ook bliksemsnel inzien wat haar tot nu toe onbekend was, hetzij het op de hoogte zijn van de diepste wijsheden of van het geestelijke gebied dat u op aarde niet bij benadering geschetst kan worden. Ze zal zich overstelpt met liefde op de wezens richten die haar hulp nodig hebben, hetzij op aarde of ook in het rijk hierna. Ze zal Mij willen dienen met volle overgave en zich met gelijk rijpe geesten aaneensluiten tot de grootste krachtsontplooiing om reddingswerken te beginnen die zeer grote kracht vereisen. Voor deze ziel is de overgang van de aarde in het geestelijke rijk alleen het ontwaken uit een tot nu toe dode toestand ten leven. Want daar ze tot het ware leven is gekomen, komt haar de toestand als mens nu slechts voor als een toestand des doods en vol barmhartige liefde keert ze zich nu naar de "nog dode" toe om hem te helpen eveneens tot leven te komen. Want wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit heeft gehoord, dat heb Ik diegenen bereid die Mij liefhebben.

Zou u mensen op aarde slechts kunnen vermoeden welk lot u daarboven kan wachten, dan zou u er waarlijk met al uw zinnen naar streven u dit lot te scheppen. Maar deze kennis kan u niet tevoren worden gegeven. Ze kan u wel worden voorgehouden, maar zolang u er geen bewijs voor hebt, betekent dit weten voor u te weinig om er ernstig gebruik van te maken. Het is echter voor een ziel uitermate heerlijk wanneer ze het leven op aarde meteen na haar dood kan verruilen voor het leven in het lichtrijk, wanneer ze het moeilijke rijpwordingsproces niet nog in het hiernamaals moet doormaken, want dit kan

vaak eindeloos lange tijd vragen als de ziel niet veel liefdevolle voorbeden wordt gegeven van de kant van de mensen. En weer zullen alleen diegenen een voorbede gewaarworden, die liefdevolle gedachten navolgen. En deze zal altijd alleen die mens verwerven, die zelf werken van liefde heeft verricht. Dan zal ook zijn positieve ontwikkeling gemakkelijker plaatsvinden en het verlangen naar het weerzien met zijn geliefden kan ook een krachtige aansporing zijn, zoals ook iedere onderrichtende geestverwant, wiens onderrichtingen door de ziel worden aangenomen, hem zal helpen sneller rijp te worden.

Maar een juiste voorstelling zult u mensen u niet kunnen maken zolang u op aarde vertoeft. Er kunnen u alleen aanduidingen gegeven worden over de verschillende sferen die verblijfplaats van de ziel kunnen zijn. En ieder mens moet dankbaar zijn voor ziektes en leed van allerlei aard, die een ziel gegarandeerd een beter lot opleveren, hoe ze ook geaard is, dan wanneer ze zonder lijden van de aarde scheidt, vooropgesteld dat niet de graad van liefde en geloof een ziel het lichtrijk waarborgt.

Maar het merendeel der mensen is zonder liefde en zonder geloof in Jezus Christus. En voor dezen zal de overgang van het leven naar de dood geen aangename zijn, want zij zullen daarboven aantreffen waar zij op aarde naar streefden. Het verlangen naar de aardse wereld zal bij de wereldse mensen nog enorm groot zijn en toch geen vervulling meer vinden. De ziel zal zich in een schijnbestaan wel zelf een wereld scheppen, maar ze zal spoedig beseffen dat het slechts fantomen zijn, tot zij zelf op den duur totaal vereenzaamt en inziet dat ze armzalig van aard is en erg verlangt naar een verandering in haar toestand. Dan zal ze ook geholpen worden.

Maar ook diegenen die niet goed en niet slecht leefden op aarde, zullen geen benijdenswaardig lot mogen verwachten in het rijk hierna. Weliswaar zal niet de diepste duisternis op hen drukken, maar hun onwetendheid zal ze kwellen, want ze kunnen er zelf geen verklaring voor vinden waarom ze niets kunnen zien, met niemand meer kunnen spreken en toch bestaan. Ze zullen weinig kracht bezitten en pas wanneer ze aan Mij denken zal het om hen heen een beetje lichter worden. En dan pas kunnen mijn lichtboden hen tegemoet gaan en hen helpen hun toestand te verbeteren, vooropgesteld dat ze zich laten onderrichten en van hun opvattingen tot nu toe afzien. Maar zalig zijn zij die al die moeilijke belevenissen in het rijk hierna niet hebben, voor wie het lichtrijk is geopend en die nu alle heerlijkheden in bezit mogen nemen die de Vader Zijn kinderen in overmaat aanbiedt, omdat Ik hen liefheb en zij mijn liefde nu ook beantwoorden.

Amen

Is er een weerzien na de aardse dood?

BD.6312

15 juli 1955

Het weerzien in het hiernamaals

U mensen kunt ervan overtuigd zijn dat er een weerzien is in het geestelijke rijk. Maar of een weerzien met uw geliefden u al is vergund direct na uw scheiden van deze aarde, hangt af van de graad van rijpheid waarin zowel uw eigen ziel alsook de zielen van uw geliefden zich bevinden. Want waar deze graad nog niet zo hoog is dat een geestelijk schouwen mogelijk is, moet deze eerst bereikt worden, wat ook nog lange tijden kan duren. Pas bij een bepaalde graad van rijpheid is de ziel in staat geestelijke indrukken in zich op te nemen. Zij moet dus zelf in het licht staan om te kunnen herkennen wie haar nadert, ofschoon ook een ziel in een lagere graad van rijpheid zich omgeven weet door wezens, die zij echter niet kan herkennen zolang haar het geestelijke vermogen om te zien ontbreekt. De zaligheid van de wezens bestaat echter nu daarin, dat ze hun hart kunnen uitstorten bij hen met wie ze op aarde nauwe banden hadden. En daarom zullen de zielen die zich reeds als gevolg van hun rijpheid in het licht bevinden altijd dicht de hun dierbaren kunnen naderen en wel, of om met gelijk rijpe wezens van gedachten te wisselen, of om de nog zwakke zielen te helpen hogerop te komen.

Dus zullen de rijpere zielen in staat zijn de zwakkere zielen te herkennen, maar niet omgekeerd, omdat de zwakke zielen moeten worden aangespoord te streven naar het licht, terwijl ze niet door bewijzen daartoe gedwongen mogen worden. Want het zou altijd een bewijs zijn als haar een lichtziel nadert, die zij herkent als iemand met wie ze op aarde verbonden is geweest. En zo is dus de vreugde van het weerzien ook weer een genadegeschenk dat hoort bij het rijpe geestelijke, dat daar onuitsprekelijk gelukkig over is en nu van zijn kant alles doet om de nog onrijpe zielen evenzo te helpen dit geluk te bereiken. Deze zielen spannen zich op de meest liefdevolle wijze voor hen in en laten niet na hen voortdurend aan te sporen, maar altijd voor hen nog onherkenbaar omdat zij hen in gelijke omhulling en in hetzelfde kleed naderen. Het verlangen naar zielen waar ze nauwe banden mee hadden trekt dezen ook aan en kan nog een enorme impuls zijn. En is het moment van herkenning aangebroken, dan zijn de zielen oneindig dankbaar en gelukkig. Dan pas herkennen zij de zorg die naar hen is uitgegaan, en zij nemen nu op dezelfde manier de zorg op zich voor de zielen die nog in het duister smachten. Ze helpen ook hen weer opwaarts te gaan, want iedere ziel verlangt naar hen met wie ze eens verbonden was op aarde.

Er is een weerzien, maar het tijdstip dat dit mogelijk is, bepaalt u zelf. Hebt u nu op aarde al dit zekere inzicht bereikt, dan zult u ook alles doen om die graad al minstens op aarde te bereiken die u het binnengaan in de lichtsferen toestaat. U zult dan worden ontvangen door hen van wie u houdt en die in staat zijn u direct te herkennen, of u zult - zonder door hen herkend te worden - zich met hen in verbinding kunt stellen, om dan reeds voor deze zielen met uw verlossingsarbeid te kunnen beginnen. Zorg er in ieder geval voor dat u niet geheel zonder inzicht van de aarde heengaat. Zorg ervoor dat u reeds de weg tot God in Jezus Christus gevonden heeft, dat u verlost door Hem het geestelijke rijk kunt binnengaan. Dan zal dat binnengaan alleen al u zaligheden schenken, die bestaan uit de vreugden van het weerzien. Soms zult u echter lang moeten wachten, als u zelf die rijpheid niet bereikt op aarde. Want alles kan alleen in het kader van de wettelijke orde plaatsvinden en de vrijheid van uw wil moet ook in het geestelijke rijk geëerbiedigd worden, opdat u eens zalig zult worden.

Amen

BD.6851

14 juni 1957

Weerzien en betrekkingen in het hiernamaals

Wanneer de zielen die op aarde met elkaar waren verbonden elkaar tegenkomen in het geestelijke rijk, dan kunnen ze zich aaneensluiten om gezamenlijk te werken, wanneer de graad van hun rijpheid gelijk is. Anders moet dezelfde graad van rijpheid worden nagestreefd door de ene partner, waarbij hem echter de andere vol ijver behulpzaam is. En dan zijn beide zielen vervuld van de hoogste gelukzaligheid, samen te kunnen scheppen en werken, ofschoon hun arbeidsterrein nu een heel andere is dan op aarde. De geestelijke verbondenheid maakt de ziel heel wat meer gelukkig dan de aardse het kon. Het is een buitengewoon helpen en dienen tegenover de wezens die nog ongelukkig zijn, maar die nu door de rijpere zielen als broeder worden herkend en bemind en er daarom alles gedaan wordt om dezen uit hun ongelukkige toestand te redden. En daarom geldt de zielen die op aarde nauwe betrekkingen met hen hadden en nog niet rijp geworden het rijk hierna binnengingen, ook heel bijzondere liefdevolle zorg.

De al geheel rijpe ziel kan wel haar levenspartner herkennen in het hiernamaals, maar deze ziet de eerstgenoemde niet en dwaalt vaak vertwijfeld rond op zoek naar zijn geliefden. Juist het verlangen de geliefden terug te zien is een grote factor voor het verkrijgen van de rijpheid van de ziel. Want het verlangen trekt

ook de geliefde wezens in haar nabijheid, die nu onophoudelijk hun best doen dat ze die graad van rijpheid bereikt die haar eindelijk een weerzien oplevert, al is het ook voor korte tijd. Dan streeft ze steeds ijveriger haar voltooiing na.

Maar het is erg wanneer twee zielen die op aarde in innige liefde samen waren, het geestelijke rijk betreden in de toestand van duisternis en wanneer ze zo weinig in een verder leven geloven, dat in hen de gedachte niet opkomt één van hen die hun voorafgegaan was, weer te willen zien. Zulke zielen ontmoeten elkaar niet en dwalen dus in de grootste eenzaamheid rond. En of ze ook aan diegene denken die ze op aarde lief hadden, dan kan deze zich toch niet aan hen kenbaar maken omdat hij zelf maar als een schaduw rondzweeft die andere zielen niet ziet en herkent. Maar ook over hen ontfermen zich de zielen van het licht. Doch ze krijgen moeilijk toegang vanwege hun volledig ongeloof. Ze nemen geen raadgevingen aan om voor zichzelf hun toestand te verbeteren. Ze zijn geheel apathisch en alleen de gedachte aan die mensen waar ze eens nauwe banden mee hadden, doet hen opleven.

Maar de liefde die dus twee mensen op aarde met elkaar verbond, levert hun ook in het hiernamaals zegen op, omdat zo'n ziel in staat is een wens ten beste van de andere in haar op te wekken en deze liefdevolle gedachte al succes kan hebben, om het even op welk niveau deze wens ligt. Maar hij kan onbaatzuchtig zijn en daarom kracht gevend. En de kracht komt nu daarin tot uitdrukking, dat de ziel gehoor schenkt aan de onderrichtingen van de lichtwezens die haar nu raad geven waarvan ze voordeel verwachten voor de ziel die ze liefheeft.

Onrijpe zielen bevinden zich nog steeds in de nabijheid van de aarde. Ze voelen zich dus alleen gescheiden maar niet afgezonderd van de aarde en ze proberen daarom de in hun ogen ruimtelijke scheiding te overwinnen en nemen de raadgevingen van geestelijke vrienden daarom ook aan. En het is van grote zegen wanneer zulke zielen ook nog voorspraak van de kant van de mensen wordt geschonken, die ze als weldadig ervaren en waarbij het doen toekomen van kracht een uitwerking heeft in toevoer van licht, zodat hun denken helderder wordt en ze langzaam tot inzicht komen. Maar ze zullen nooit het geluk van een weerzien kunnen verkrijgen, zolang ze nog niet de weg naar Jezus Christus hebben gevonden.

Alle inspanningen van de lichtwezens zijn erop gericht hen ertoe te brengen zich tot Jezus Christus te wenden om hulp. Want de toestand van duisternis is de toestand van het niet verlost. De toestand van hen die zonder Jezus Christus het rijk hierna binnengingen en die daarom op de eerste plaats Hem daar boven moeten vinden. De liefde kan een ziel er ook toe aanzetten Jezus Christus aan te roepen, opdat Hij zich nu moge bekommeren om hun nood. En wanneer zo'n smekend roepen nu voor de andere ziel tot Jezus Christus opstijgt, dan ziet Hij

deze liefde waarlijk met welgevallen aan. Dan naderen getrouwe helpers die zielen in Zijn opdracht. En eens zullen ook deze zielen een weerzien mogen beleven en ze zullen Hem loven en danken Die hen uit hun nood bevrijdde.

Amen

Welk belang heeft de voorbede voor overledenen?

BD.2075

17 september 1941

Zielen van overledenen in de nabijheid van de aarde

De zielen van de overledenen houden zich zolang in de nabijheid van de aarde op als hun gedachten en verlangen nog de aardse goederen en aards genot betreffen. Ze zijn met alles wat ze begeren verbonden door het verlangen en zullen zich steeds in de nabijheid ervan ophouden. Waar ze van hielden op aarde daar kunnen ze zich ook in het hiernamaals niet zo gemakkelijk van scheiden en het gevolg daarvan is, dat het voor hen moeilijk is in het hiernamaals opwaarts te streven. Neemt aards begeren de ziel nog gevangen, dan valt het geestelijk rijp worden te betwijfelen, want een begeren schakelt meestal een geven uit, zolang tot de ziel geestelijke spijzen begeert. Het doen toekomen hiervan zal ook de drang om te geven in haar opwekken of vergroten. Is ze echter nog niet in staat geestelijke kost op te nemen, dan wordt deze haar ook niet aangeboden, want dan heeft ze zich nog niet geheel losgemaakt van de aarde en zou nooit de waarde van datgene inzien wat in het geestelijke rijk als het meest kostbare wordt begeerd. Maar het verlangen naar aards goed is een gebrek aan zielenrijpheid en zo is de aarde omgeven door talrijke zielen in een staat van gebrekkige rijpheid, die zich niet kunnen losmaken van dat wat hun in het leven op aarde aangenaam en begerenswaard toescheen. Zulke zielen kan alleen door gebed hulp worden geboden, want een gebed in liefde laat hun iets voelen wat ze tot nu toe niet kenden.

Er stroomt hun geestelijke kracht toe, die iets heel anders in hen losmaakt dan de vervulling van aardse begeerte. Ze ervaren dit toestromen van kracht als uitermate gelukkig makend en keren zich nu langzaam van hun tot nu toe nagestreefde doelen af. En zo kan de mens op aarde de overledenen de grootste hulp en de grootste liefdedienst bewijzen, als hij hun vaak een gebed nazendt dat aanleiding geeft zich los te maken van de aarde en de omgeving die hun lief is geweest. Al het aardse houdt de ziel van de positieve ontwikkeling af, pas wanneer het verlangen daarnaar wordt bestreden, treedt het geestelijke op de

voorgond en dan pas begint de klim omhoog in het hiernamaals. En hoe eerder het geestelijke streven in het hiernamaals begint, des te minder strijd heeft de ziel uit te vechten, want het aardse verlangen zal steeds zwakker worden. De ziel zal zich steeds meer van de aarde verwijderen, dan pas heeft ze de materie overwonnen, wanneer ze verlangen naar geestelijk goed bespeurt. Dan zal ze niet alleen begeren, maar ook willen geven. En dit is het begin van de klim omhoog.

Amen

BD.5161

30 juni 1951

De kracht van de voorspraak

De kracht van de voorspraak voor de overledenen moet u aan al degenen verschaffen die van u zijn heengegaan, onverschillig in welke rijpheidsgraad u meent dat ze zijn. Want zij hebben allen nog kracht nodig en zijn dankbaar voor iedere hulp. Het is een blij makend besef, zielen uit de diepte omhoog geholpen te hebben, en u zult dat pas echt beseffen als u zelf in het rijk hierna bent aanbeland en de nood ziet waarin vele zielen smachten omdat ze zonder voorspraak zijn. Omdat er niet voor hen gebeden wordt, daar zij geen mensen op aarde hebben die hen in liefde gedenken en hun de kracht doen toekomen die zij nodig hebben om opwaarts te gaan. Zo gauw de zielen maar eenmaal de kracht van de liefde hebben ondervonden en deze kracht benutten, werken ze met een enorme ijver. Maar de eerste aansporing moet hun gegeven worden door liefdevolle voorbede van de zijde der mensen, omdat die hen het eerste beroert en hun denkrichting verandert. Deze voorbede moet echter bewust gedaan worden, dat wil zeggen: met de bedoeling de zielen te helpen in hun opwaartse ontwikkeling.

U mensen moet weten dat uw voorspraak waarde heeft, en u moet uzelf nu vertrouwd maken met de nood van hen die gestorven zijn en vanuit een liefdevol hart een gebed opzenden om kracht voor deze zielen. En deze kracht zullen zij dan zeker gewaarworden en ook zullen ze de liefde die naar hen uit gaat dankbaar gewaarworden. En dit brengt hen ertoe evenzo lief te hebben, wat nu naar hun omgeving uitstraalt en als een zwak licht werkt dat alle zielen goed doet. U mensen kunt zo buitengewoon actief meewerken aan de verlossing, als u de wil maar hebt om leed en nood te verzachten. Want deze wil spoort u aan tot het gebed dat uit het hart komt, en dat heeft alleen maar verlossende kracht. Alles wat u doet moet u bewust doen. Niet voor de uiterlijke vorm of lippendienst,

want dat heeft geen uitwerking omdat de overtuigde wil om te helpen niet actief is. Alleen de liefde verlost, dat moet u steeds weer gezegd worden.

Met de liefde bereikt u onvoorstelbaar veel. U kunt door liefdevolle voorbede zoveel stralend licht in de duisternis brengen, dat daar vele zielen samenkomen en door deze lichtstraal aangeraakt worden, steeds met als gevolg, dat ook in hen een gevoel van liefde ontwaakt en werkzaam wil zijn. Liefdevolle voorbede is een enorme krachtstroom die zijn uitwerking nooit zal missen. Neem al uw geliefden in deze voorbede op, roep hen in gedachten naar u toe en vertel hun dat u hen helpen wilt, en dat zij kalm en zonder weerstand uw hulp moeten aannemen. Onderricht hen in gedachten dat ook zij opwaarts kunnen gaan, als zij de kracht willen gebruiken die u hun door uw voorbede doet toekomen. En wijs hen steeds op Jezus Christus. Slechts Eén kan hen verlossen, en deze Ene is alleen door de liefde te winnen.

Vertel hun daarom, dat zij met de hun gegeven kracht weer andere zielen moeten helpen die evenzo in grote nood verkeren. Dat dit liefdewerk voor deze zielen hen steeds nader brengt tot Jezus Christus, die dan meedogend allen tot zich trekken zal en ze binnen voert in het rijk van het licht. Heeft u een ziel geholpen tot het juiste gebruik van de kracht die zij ontvangen heeft, dan is haar opstijgen verzekerd. Dan zijn de zwakke wil en de krachteloosheid verdwenen en zij gaat ijverig opwaarts en trekt talrijke zielen met zich mee omhoog, omdat zij haar inzicht nu ook aan andere overdraagt. En zo heeft een enkele voorspraak een onvermoede zegen tot gevolg. U mensen op de aarde, onderschat de kracht van de voorspraak niet, maar denk er steeds aan dat zij uit een liefdevol hart moet komen om werkelijk kracht gevend te zijn. En laat al uw geliefden meetellen, want zij hebben allen nog kracht nodig en zullen u er eeuwig dankbaar voor zijn als u hun nog zwakke kracht doet toenemen en in liefde aan hen denkt.

Amen

BD.6423

12 december 1955

Zaligheid en dank van de verlostte zielen

Met een gevoel dat overvloedig van dankbaarheid loven en prijzen Mij de zielen die verlossing vonden uit hun ellende door liefdevolle voorspraak, die inzagen dat zij zichzelf niet hadden kunnen bevrijden daar zij een te zwakke wil hadden maar door de meedogende liefde van de mensen op aarde hun wil konden versterken. Die nu tot Mij in Jezus Christus riepen en door Mij uit de diepte

omhoog geholpen konden worden. Hun gelukzaligheid willen zij nu tot uitdrukking brengen, en heel hun liefde behoort nu Hem, Die hen gered heeft - en zij worden het loven en prijzen niet moede. En nu willen zij op dezelfde wijze werkzaam zijn en de niet verlost en weer helpen, die zij nog in de duisternis weten en die zij tot dezelfde zaligheid zouden willen brengen.

De liefdevolle medewerking van de mensen op aarde maakt het ook voor deze zielen eenvoudiger, als zij door mensen ontvangen kunnen wat zij zelf dringend nodig hebben om het de ongelukkigen te kunnen doen toekomen. Zij moeten zelf licht ontvangen om dat licht te kunnen laten schijnen en zij kunnen steeds licht in ontvangst nemen als het van God uitstraalt in de oneindigheid. Overal waar dat licht wordt opgevangen, overal waar zich vaten openstellen waar het liefdeslicht van God kan binnenstromen, daar zijn dus licht- en krachtstations die omgeven zijn door talloze zielen die naar licht verlangen. En de graad van rijpheid, de graad van liefde en de mate van verlangen zijn beslissend welke hoeveelheid iedere ziel toestroomt. Maar iedere ziel tracht deze hoeveelheid te vergroten door een voortdurend uitdelen en doorgeven.

Een ziel die eenmaal licht ontvangen heeft kan niet anders dan zich tegenover andere zielen te uiten, want het licht heeft lichtsterkte die door de ziel wordt benut. Daarom is het buitengewoon belangrijk wanneer een ziel uit de diepte de weg naar het licht heeft gevonden, wanneer zij eenmaal gewillig was zich door het licht te laten bestralen. Want nu zal haar deze lichtstroom onophoudelijk toevloeien daar zij iedere weerstand opgegeven heeft door het onuitsprekelijk gelukzalige gevoel dat die straling van licht op haar uitoefende. En een volkomen zeker gevolg ervan is nu, dat zij dat licht doorgeeft om ook andere zielen gelukkig te maken. Licht echter is wijsheid, inzicht in de waarheid. En dit licht wordt hun gebracht door mijn woord dat onvermoeibaar van Mij uitgaat als een straling van liefde, dat alle wezens in de oneindigheid aan zou kunnen raken, maar alleen daar weerklank vindt waar geen weerstand is.

Wezens met de hoogste zielenrijpheid kunnen het direct ontvangen, zwakkere wezens daarentegen moeten het weer van dezen aannemen, en steeds betekent mijn woord licht. En steeds wekt mijn woord daarom zaligheid, maar alleen bij de wezens die naar licht verlangen, om welke reden ieder mens op aarde die mijn woord verkondigt omringd is door wezens die naar licht verlangen. Toch zal alleen het zuivere woord licht uitstralen in de duisternis en dat zuivere woord wordt weer alleen maar ontvangen van God zelf. Ikzelf leid het naar de aarde om overal plaatsen van licht te scheppen, waar de zielen zich kunnen verschaffen wat zij nodig hebben en wat hen verblijdt. Het is onbeduidend of deze plaatsen van licht in het geestelijke rijk of op de aarde gevestigd zijn, want overal straalt hetzelfde licht, de eeuwige waarheid uit Mij. Doch een lichtstation op aarde wordt vaak door die zielen in het hiernamaals opgezocht die zich in het

geestelijke rijk nog niet kunnen oriënteren en die zich nog meer in de nabijheid van de aarde ophouden.

Maar juist deze zielen zijn in de meerderheid en voor dezen betekent een ontvangen van mijn woord vaak de enige redding. Voor hen betekent het een ongewone hulp, waarvan zij menen die niet dankbaar genoeg te kunnen vergelden. En daarom zijn deze verlost zielen dan weer buitengewoon actieve helpers in het geestelijke rijk, die Mij zonder ophouden loven en prijzen en een ware oproer veroorzaken in de duistere gebieden, daar zij niet rusten tot zij die zielen hebben overgehaald hen daarheen te volgen, waar ook op hen een lichtschijnsel zal stralen. Hun verlossend werk neemt eindeloze afmetingen aan, want mijn woord heeft een geweldige kracht, die u mensen op aarde niet kunt overzien. Maar toch moet u zich scharen om de bron die Ikzelf voor u ontsloten heb, opdat u al met licht doorstraald zult kunnen binnengaan in het geestelijke rijk wanneer u deze aarde zult moeten verlaten, opdat u dan weer zult kunnen uitdelen om voortdurend uw zaligheid te verhogen.

Amen

BD.6582

28 juni 1956

Voorbede voor medemensen

In de duisternis van geest te leven op deze aarde, is het lot van al diegenen die nog gekluisterd zijn door de tegenstander van God, die nog geen verlossing vonden door Jezus Christus. Die daarom zonder inzicht en in zwakheid hun weg over de aarde gaan, blind van geest en zonder kracht om zich van die tegenstander los te maken. De zielen van deze mensen zijn door zeer dichte omhulsels omgeven. En er kan geen lichtstraal tot hen doordringen en de ziel verlichten. Ze is in het vleeselijke lichaam gaan wonen in de wil daarin rijp te worden, doch vanaf het begin van haar belichaming heeft ze het vleeselijke lichaam steeds zijn zin gegeven, dat voor de tegenstander een welkom werktuig was om die ziel het rijp worden te verhinderen.

De ziel, het geestelijke in de mens, leidt nu een beklagenswaardig bestaan in het lichaam. Want wat dit ook doet, het omhult de ziel steeds dichter en maakt het haar onmogelijk in het licht te komen wanneer haar geen hulp wordt verleend. En als de mens alleen voor zijn lichaam leeft en er dus van zijn kant geen verandering te verwachten is, dan moet de hulp van buitenaf komen. De ziel moet bevrijd worden uit de macht die zich van het lichaam meester maakte. En

aan dit bevrijdingswerk moeten de medemensen deelnemen die al verlossing hebben gevonden, wat steeds alleen kan gebeuren doordat die ziel wordt aanbevolen bij Jezus Christus, die alleen haar kan verlossen uit haar nood, die haar kan bevrijden uit de macht van Zijn tegenstander.

De kortste weg om zulke zielen te redden is dat de mens bekend wordt gemaakt met de goddelijke Verlosser Jezus Christus. Dat hem de leer van de liefde van Jezus wordt verkondigd, opdat de mens zelf zich zal veranderen en zijn weg naar Hem gaat, die waarlijk ook resultaat zal opleveren voor de ziel over welke Jezus Christus zich nu zelf ontfermt. Maar is de mens volledig in de macht van de satan, dan zal hij geen lering over de verlossing door Jezus Christus willen aannemen. Hij zal vijandig tegenover de goddelijke leer van de liefde staan, omdat de tegenstander de eigenliefde weet te voeden en te koesteren. En hij zal dus niet in het minst zijn ziel te hulp komen en proberen omhulsels op te lossen, omdat dit alleen door werken van liefde kan gebeuren, waar de eigenliefde hem bij hindert. En nu moet de medemens zich met erbarmen inzetten voor zo'n ziel. Hij moet haar aan liefde doen toekomen, wat het eigen lichaam haar ontzegt. Ze kan alleen gered worden door liefde en ze ervaart elke liefdevolle gedachte als weldadig. Ze ervaart deze als een lichtvonkje, als een toesturen van kracht, en het lukt haar zo nu en dan ook het lichamelijke omhulsel in goede zin te beïnvloeden. Iedere ziel kan worden gered wanneer haar in liefde bijstand wordt verleend.

Dat zou u mensen allen te denken moeten geven, want u allen zult er verlossend aan deel kunnen nemen, wanneer uw hart maar in staat en gewillig is liefde te geven. Uw liefde kan weliswaar niet de schuld van zulke zielen op zich nemen en daar boete voor doen, maar ze kan hun de kracht overbrengen hun wil te veranderen en zelf de weg te gaan naar Jezus Christus, naar het kruis, waar hun verlossing ten deel valt. De ziel is het denken, voelen en willen in de mens. Wanneer de ziel door onbaatzuchtige liefde dus kracht wordt toegevoerd, dan zal ze ook de mens van binnen ertoe brengen om het goede te denken en te willen. Dan wordt door de liefdesvonk de duisternis in haar doorbroken. Ze ziet de verkeerde richting van haar wil in en onderwerpt zich zelf aan een oordeel.

De mens begint na te denken over zijn leven en een verandering is des te zekerder, hoe meer liefde hem van de kant van de medemens wordt gegeven. Want liefde is de kracht die nooit zonder uitwerking blijft. Daarom is liefdevolle voorbede nooit tevergeefs en kan er geen mens verloren gaan die door liefdevolle gedachten wordt gevolgd. Die in het gebed wordt opgenomen, die bij de goddelijke Verlosser Jezus Christus wordt aanbevolen. Wat geen denkbeeld van menselijke zijde kan bereiken, dat kan toch door innig gebed worden bereikt wanneer de liefde voor de zwakke, verduisterde ziel de drijfveer is die haar

graag licht en kracht wil doen toekomen. En er hoeft geen mens verloren te gaan, wanneer maar de liefde van een medemens zich over hem zou ontfermen.

Amen

Waar vind ik hulp in leed en nood?

BD.4720

22 augustus 1949

Het schild van het geloof - Vertrouwen - Gods bescherming

Ik geef u goede gaven en in het besef hiervan zult u vrolijk moeten zijn. Wat kan de wereld u wel schade berokkenen wanneer Ik als Schild voor u sta en niets dichter bij u laat komen? Ga dus alleen achter het schild van het geloof staan en u zult gevrijwaard zijn tegen alle aanvallen van hen die u niet goedgunstig gezind zijn. Ik sta u altijd ter zijde, bereid u elk ogenblik te beschermen als u in gevaar bent. En dit geloof moet in u zo overtuigd zijn, dat u elke angst en nood daarmee verdrijft. Ik ben bij u aanwezig en Ik houd u vast, dat u niet verward zult raken in de wirwar die de vele tegenwerkingen in de wereld voor u zijn en waaraan u vreest te bezwijken. Richt alleen uw blik naar boven en roep Mij in gedachten, dan gaat u uw weg nooit alleen, maar steeds onder mijn begeleiding, zodat u dus zonder zorg zult kunnen gaan tot aan het einde van uw leven. Wel zal de wereld u nog erg dwars zitten, maar dit mag u niet angstig maken, want Ik ben sterker dan de wereld. En als de wereld u in het nauw brengt, maar Ik uw vrede wil, dan zal ze niets tegen u kunnen uitrichten.

Wees daarom vrolijk en blijmoedig en veracht de wereld, dat wil zeggen schenk geen aandacht aan haar en wat uit haar komt. Mijn rijk zal u schadeloosstellen voor dat wat de aardse wereld u ontzegt en in mijn rijk te vertoeven is waarlijk begerenswaard, want het stelt u niet teleur. Ik ben ook van deze wereld Heer en Ik orden ook dit aardse leven van u, maar deze zorg moet u helemaal alleen aan Mij overlaten en u daar ook niet mee belasten, omdat de zorg voor uw zielenheil heel wat belangrijker is en u alleen deze zult moeten herstellen. Het aardse leven kan Ik voor u regelen, maar het geestelijke leven zult u zelf vorm moeten geven volgens uw wil. En opdat u door niets wordt gehinderd in het werk aan uw ziel, neem Ik van u de zorg voor het lichaam over en voor datgene wat het nodig heeft voor de instandhouding en vervulling van zijn taak op aarde. En als Ik u deze belofte geef, zult u zich waarlijk aan Mij kunnen toevertrouwen. Alles wat u overkomt zal u alleen tot heil strekken. En zo verlang Ik dan nu volledig vertrouwen op mijn bijstand en u zult geholpen worden, wat het ook is wat u

zorgen baart. Want Mij is niets onmogelijk en alle draden in de oneindigheid stuur Ik naar mijn wil, in wijsheid en overgrote liefde, steeds tot bestwil van mijn schepselen, die Ik voor eeuwig een gelukkig lot wil bereiden.

Amen

BD.5593

2 februari 1953

God verdoemt niet, integendeel, Hij wil verlossen

Niet Ik verdoem de mensen en stoot de zielen in de duisternis, veeleer sturen ze zelf aan op de diepte, zij zelf spreken het oordeel over zich uit door hun levenswandel, die zo is, dat de vorst der duisternis bezit van hen kan nemen en hen naar beneden trekt in zijn gebied. Ik ben een God van liefde en met al deze zielen heb Ik medelijden, omdat het mijn grondbeginsel is, alles wat eens uit Mij is voortgekomen gelukkig te maken. Ik zie hun nood, Ik zie hun deerniswekkende toestand en zou hen graag willen helpen. Doch zolang ze zich van Mij afwenden, zolang ze niet bereid zijn zich door Mij te laten helpen, houdt mijn tegenstander hen vast in zijn macht, want hun wil geeft hem daar het recht toe, zoals echter ook de daaraan tegengestelde wil Mij het recht zou geven hen omhoog te helpen.

Ik vergeef ieder mens zijn schuld, ofschoon Ik als een God van gerechtigheid een vereffening, een genoegdoening moet verlangen. Maar mijn liefde vol erbarmen heeft voor alle zondaars de mogelijkheid geschapen hun zondesschuld kwijt te raken. Mijn liefde vol erbarmen nam de zondesschuld van allen op zich en betaalde het losgeld door de offerdood aan het kruis. En toch blijft iedere ziel de keuze gelaten daar gebruik van te maken, omdat Ik haar een vrije wil heb gegeven die Ik nooit zal aantasten. Maar het is de vrije wil die haar, als hij verkeerd is gericht, in de verdoemenis stort, in een toestand die zo smartelijk is dat hij gelijk is aan de vreselijkste opsluiting in een kerker en waarvan ze meent dat die haar door Mij is opgelegd en Mij daarom beschouwt als een wrekende en straffende God, die haar verstoten heeft in de duisternis. De ziel schept zichzelf haar lot, want wat zij is en waar zij is, is een toestand die in vrije wil is nagestreefd, die ook alleen maar veranderd kan worden door eigen wil, maar die ook onmiddellijk wordt verbeterd, wanneer de ziel haar denken op Mij richt.

Mijn liefde pakt iedere ziel vast en helpt haar omhoog wanneer ze het hogere nastreeft, dus op Mij zou willen aansturen. Ik ben wel een God van gerechtigheid, maar wat Ik vraag als tegenprestatie, als compensatie voor de zondesschuld van de opstand van weleer tegen Mij, is slechts de erkenning van mijn verlossingswerk,

dus de erkenning van Jezus Christus als Gods Zoon. Zoals zich het geestelijke eens van Mij afwendde en viel, zo moet het zich weer tot Mij wenden in Jezus Christus om omhoog te klimmen. Ik verlang alleen erkenning van Zijn goddelijkheid, omdat Ik dan zelf word erkend, die Me op aarde in de mens Jezus heb belichaamd om het de mensen, het eens van Mij afgefallen geestelijke, te vergemakkelijken de vroegere zonde weer goed te maken.

De mensen staan ver van God af. De mensen zijn het geestelijke dat eigenwillig van Mij is weggegaan. Niet Ik heb dit geestelijke verdoemd, maar het heeft in vrije wil op de diepte aangestuurd, waaruit Ik het weer omhoog zou willen halen. Maar Ik kan ze niet tegen hun vrije wil in een andere sfeer verplaatsen. Ik was en ben en blijf eeuwig de God van liefde en zelfs mijn gerechtigheid wordt door mijn liefde vol erbarmen overtroffen, die een weg heeft gezocht de gerechtigheid voldoening te verschaffen en toch de schepselen tegemoet te komen, opdat ze Hem weer konden naderen wanneer ze daartoe de wil hadden. En mijn liefde zal zich eeuwig inspannen die zielen uit de diepte te verlossen, die zelf verdwaald zijn. Mijn liefde zal eeuwig haar helpende hand uitstrekken, die alleen maar hoeft te worden vastgepakt om de diepte te kunnen ontvluchten, want Ik ben geen straffende, geen verdoemde God. Ik ben een God van liefde en barmhartigheid, die eeuwig alleen maar gelukkig wil maken wat eens uit Zijn liefde is voortgekomen.

Amen

BD.6111

17 november 1954

"Vrees niet"

Vrees niet, maar geloof alleen. Niets zal u beangstigen, niets u terneer drukken, wanneer u maar vast en onwankelbaar gelooft. En zo kan een sterk geloof voor u een gemakkelijker leven op aarde betekenen, omdat er dan niets is wat u vreest en u zorgeloos voort zult kunnen gaan, steeds alleen de gedachten gericht op Hem, die u helpt uit alle nood. U zult er innerlijk steeds vast van overtuigd moeten zijn, dat u een Vader in de hemel hebt die over Zijn kinderen waakt en ze niet in nood zal laten, omdat Hij Zijn kinderen liefheeft. Deze vaste overtuiging is ook al de zekerheid dat het zo is. En wat zou er nu wel sterker kunnen zijn dan uw Vader in de hemel?

Geen mens op aarde en geen wezen van de duisternis is in staat Hem weerstand te bieden. En daarom hoeft u ook geen mens op aarde en geen duister wezen te

vrezen dat ze u schade zouden kunnen toebrengen wanneer u in Gods overgrote liefde gelooft en in de bescherming die Hij u heeft beloofd. Want Zijn woorden luiden: Komt allen tot Mij. Vraag, dan wordt u gegeven. Klop aan, dan wordt u opengedaan. Hef uw ogen op naar Mij van wie er hulp voor u komt.

Wanneer het u lukt u de woorden van Zijn liefde eigen te maken, wanneer u zelf u daarmee door de Vader voelt aangesproken, dan zult u er geen twijfel meer tegenin brengen en vol geloof wachten tot er hulp voor u komt. Er bestaat niets dat Hij niet zou kunnen uitbannen, er bestaat niets dat voor Hem onmogelijk zou zijn. En dus is er steeds een oplossing, ook wanneer u er zelf geen ziet. Hij vindt waarlijk het middel om de zaak op te lossen. Hij vindt een uitweg uit alle nood. Overweeg deze woorden diep in uw hart tot alle twijfels zijn verdwenen, tot u zich onbevreesd aan Hem toevertrouwt en geduldig wacht. Want Zijn liefde gaat uit naar u, Zijn kinderen. En deze liefde houdt nooit op.

Amen

BD.6704

2 december 1956

Belofte van Gods hulp - Standvastigheid in het geloof

In elke geestelijke en aardse nood zult u tot Mij toevlucht kunnen nemen en Ik zal u bijstaan zoals Ik het beloofd heb. U zult nooit moeten twijfelen aan mijn liefde of mijn macht, integendeel weten dat mijn liefde voortdurend naar u uitgaat en dat Ik mijn macht steeds zal gebruiken waar er maar voor u geen schade voor de ziel uit zal voortvloeien. En als u tot Mij komt, als u Mij innig en vol vertrouwen vraagt, is ook uw ziel niet in gevaar, want dan heb Ik bereikt wat Ik door de nood wilde bereiken, dat u naar Mij zult komen, dat u Mij zult roepen en daardoor Mij erkent als uw God en Vader van eeuwigheid. Weliswaar kan uw ziel zich al geheel aan Mij hebben gegeven en toch werkt de wereld nog op u in en leidt uw gedachten steeds weer van Mij af. En ook al zal Ik u niet verliezen, u verliest zich echter tijdelijk in een ander, werelds gericht denken. Het innige verlangen naar Mij neemt af, het geestelijk streven vermindert en dan hebt u weer kleine slagen van het lot, noden of leed nodig, opdat u weer zelfbewust wordt en de oude vertrouwelikheden tot Mij herstelt.

De wereld is uw vijand. En tegenover deze wereld moet Ik soms middelen gebruiken opdat Ik u, die nog niet vast genoeg in Mij verankerd bent, niet helemaal aan de wereld verlies. Maar Ik moet ook proberen u, die al de mijne bent maar in standvastigheid in het geloof nog zult moeten toenemen, steeds

vaster aan Mij te binden. En daarom treffen ook u noden en leed, u die alleen uw band met Mij moet versterken en dus ook uw geloof die bevestiging ervaart die u nodig zult hebben in de komende tijd. In elke geestelijke en aardse nood zult u naar Mij moeten komen. Steeds ben Ik bereid te helpen. En geen verzoek van u zal Ik afslaan, zodra u Mij maar echt vertrouwt, dat Ik als Vader wel weet wat u baat en u altijd zo bedenk zoals het u tot heil strekt. U kent mijn gedachten niet, u weet mijn plannen niet, maar u moet Mij volledig vertrouwen dat Ik voor alles wat er gebeurt mijn reden heb en dat steeds alleen liefde aan alles ten grondslag ligt, ook wanneer u dat onbegrijpelijk toeschijnt. En zodra u in dit volle vertrouwen op mijn liefde en mijn macht u aan Mij overgeeft, u dus geheel aan mijn wil aanpast, u buigt en ook gelaten uw last draagt wanneer Ik u die heb opgelegd, dan zal uw vertrouwen waarlijk niet voor niets zijn geweest en vaak op wonderbaarlijkste wijze zult u meemaken hoe mijn liefde en macht bij u werkzaam zal zijn.

Waartoe geen mens in staat is, dat is voor Mij als uw God en Vader steeds mogelijk. Daarom is er ook niets wat voor Mij onmogelijk zou zijn het tot stand te brengen, er is niets wat u hopeloos hoeft te laten worden. Alleen uw volste vertrouwen en uw totale overgave aan mijn wil zult u Mij moeten schenken, dan geeft u mijn liefde en mijn macht aanleiding om bij u werkzaam te worden. En u zult steeds indachtig moeten zijn dat elke dag voor u een genade is, omdat u uw zielenrijpheid zult kunnen vergroten zodra u elke dag ten volle benut doordat u werkt aan uzelf en ook uw medemensen opheldering geeft die door leed getroffen zijn. Het leed moet volbrengen wat de eigen wil nog niet heeft volbracht, het leed moet leiden naar God, naar Mij Die elk leed ook kan uitbannen door mijn macht. De mens moet niet klagen wanneer hij door nood en leed is getroffen, veeleer naar Mij zijn toevlucht nemen, Die waarlijk kan en wil helpen wanneer de mens in Mij gelooft. Aardse en geestelijke nood zult u Mij moeten toevertrouwen en waarlijk, Ik zal diegenen zichtbaar bijstaan die geheel gelovig zich tot Mij wenden in innig gebed.

Amen

BD.7496

7 en 8 januari 1960

Jezus als Leider

Waarheen voert uw weg wanneer u Mij niet als uw leider hebt uitverkoren? Dat zou u zich steeds weer moeten afvragen en niets anders wensen dan dat Ik uw Leider zal zijn aan Wie u zich zult kunnen toevertrouwen en aan Zijn hand veilig

door het leven op aarde gaan. En u zult waarlijk steeds juist geleid zijn, u zult geen verkeerde wegen bewandelen en u van het doel verwijderen. U zult altijd de wegen begaan die juist zijn en waarover u in het hemelrijk zult kunnen komen, omdat u dan de weg zult gaan naar het vaderhuis, naar uw eeuwige vaderland. Maar u zult om mijn leiderschap moeten vragen. Ik dring Me niet aan u op. Ik zal u niet tegen uw wil ertoe trachten te brengen deze of die wegen te gaan of te mijden. Ik wil gebeden zijn om steeds en overal als uw Leider op te kunnen treden. Ik wil dat u Mij erom vraagt u te sturen en te leiden over alle oneffen wegen heen en Ik wil dat u zich dan zonder weerstand aan mijn leiding zult overlaten, dat u Mij zult volgen op de weg terwijl Ik u voorop ga om u naar het eeuwige vaderland toe te leiden. Want daar leidt maar één weg heen, die steil is en inspanning kost, die kracht vereist, een vaste staf en een steun, opdat u veilig deze weg zult kunnen gaan.

Laat Mij altijd maar uw Leider zijn, dan zult u spoedig niet meer verkeerd kunnen gaan. U zult geen bedenkingen hoeven te hebben dat de weg op een dwaalspoor leidt of dat hij onbegaanbaar zal zijn voor u en uw zwakke krachten. Wanneer Ik u voorga, zult u Mij onbezorgd kunnen volgen, want Ik weet hoe u het beste het doel bereikt en Ik zal u waarlijk de weg verkorten, al het onbegaanbare voor u uit de weg ruimen, u over hindernissen heen dragen en u steeds bij de hand nemen, opdat u zeker en zonder gevaar het doel zult bereiken. Maar u moet u zonder bedenken aan Mij toevertrouwen, u zult niet mogen aarzelen of vrezen verkeerd geleid te worden, want een betere Leider dan Ik zult u in het aardse bestaan nooit kunnen vinden. Zelfs wanneer u nog zulke trouwe vrienden onder uw medemensen vindt, kennen ze toch geen van allen de weg die opwaarts leidt, naar Mij.

En daarom moet u zich altijd alleen aan Mij vasthouden, maar dan geen enkele zorg meer in u op laten komen. Want vertrouwt u zich eenmaal aan Mij toe, dan beloon Ik u ook uw vertrouwen en neem u onder mijn beschermende hoede op uw levensweg. En u zult de klim nauwelijks merken, want naast Mij te wandelen wil ook zeggen mijn kracht in ontvangst te nemen, u aan mijn hand vast te kunnen houden en nu moeiteloos de klim omhoog af te leggen, ten behoeve waarvan u op aarde bent. Want uw weg moet opwaarts gaan. Zolang u op vlakke bodem gaat, is de weg niet de juiste. Want uw doel is boven en daarom is er ook kracht voor nodig, die u te allen tijde van Mij zult mogen ontvangen als u Mij tot uw Leider hebt gekozen voor u levensloop op aarde.

Maar dit leven is moeilijk als u alleen gaat of mijn tegenstander het recht geeft zich bij u aan te sluiten, die zeer goed de kunst verstaat, u de weg op te sieren en met lokmiddelen te vullen, zodat u niet zult merken dat hij niet opwaarts maar naar de afgrond voert. Dan bent u in groter gevaar, want u verlegt voor u de weg van de terugkeer naar Mij of maakt hem helemaal onmogelijk. Want in de diepte

ben Ik niet te vinden en de weg die door mooie landstreken voert, die gemakkelijk begaanbaar is en door de kinderen van de wereld wordt bewandeld, deze weg leidt niet naar Mij maar onherroepelijk naar de diepte, waaruit de klim omhoog dan ontzettend zwaar is en weer eindeloze tijden vergt. De Leider zult u zich echter zelf moeten uitkiezen. U zult Mij alleen maar hoeven te vragen om van u de leiding door het leven op aarde over te nemen en Ik zal bij u zijn en die ander van u wegdringen wanneer hij zich bij u wil aansluiten. Want roept u Mij aan als uw Leider, dan bent u ook van elke verantwoordelijkheid ontheven, dan handel Ik voor u en stuur en leid u op goede wegen, zodat u zeker uw doel zult bereiken: dat u naar Mij terug zult keren in uw ware vaderland, dat u weer uw intrede doet in uw vaderhuis, waar Ik vurig op u wacht om Mij weer met u te verbinden tot in alle eeuwigheid.

Amen

Waarom is het leven van ons mensen verschillend lang?

BD.3260

18 september 1944

Vroege dood - De barmhartigheid van God - Hoge ouderdom

Het hangt van de wil van God af in welke graad van geestelijke rijpheid de mens wordt teruggeroepen uit het aardse leven in het geestelijke rijk. Dit is ook een schijnbare onrechtvaardigheid die de opvatting van de mensen kan versterken, dat God bepaalde mensen uitgekozen zou hebben om zalig te worden, terwijl andere weer door Zijn wil moeten wegwijnen in een ver van God verwijderde staat. En toch is deze mening geheel onjuist. Want ook hier is de goddelijke liefde en wijsheid aan het werk, die altijd de wil van de mens kent en daarom het leven dan beëindigt, wanneer een hogere ontwikkeling op aarde twijfelachtig is.

In de gebonden toestand, vóór de belichaming als mens, was er alleen een ononderbroken opwaartse ontwikkeling, tot het wezen die graad van rijpheid bereikt heeft die deze laatste belichaming toelaat. Nu echter bepaalt de vrije wil van de mens zelf en dan kan de opwaartse ontwikkeling wel verder gaan, maar evenzo kan een stilstand of achteruitgang intreden. En weer komt het er op aan of de mens als zodanig zijn aanvankelijke graad van geestelijke rijpheid reeds verhoogd heeft en dan pas in gevaar komt dat hij in zijn ontwikkeling blijft steken, of dat hij op een gelijk peil blijft staan als in het begin van zijn belichaming en er dan een achteruitgang te vrezen is. Dan is het steeds een daad van Gods barmhartigheid, wanneer de mens sterft als hij op het hoogtepunt van

zijn ontwikkeling op aarde is gekomen, dat wil zeggen wanneer de liefde van God hem ervoor bewaart nog verder af te glijden of een verder leven voor zijn ziel onbenut te laten. Want hoe meer hij de tijd van genade van zijn belichaming in beslag neemt zonder ze te benutten, des te groter wordt zijn schuld.

Een mens kan in zijn jeugd zijn weg omhoog gaan en dan zijn streven beëindigen, en zijn tot nu toe verkregen ontwikkeling gaat dan niet verder. Dan roept God hem weg en geeft hem in het hiernamaals verdere mogelijkheden zich te voltooien. De mens kan echter ook in latere jaren pas zijn wil veranderen en zijn nog gebrekkige ontwikkeling kan dan een plotselinge hoge vlucht nemen, en zodoende kan hij een hogere graad van rijpheid bereiken ofschoon hij voorheen een lange tijd voorbij liet gaan zonder aan zijn ziel te denken. Dan wordt hem door God een lang leven geschonken, want God zag de wil van de mens al sinds eeuwigheid en Hij heeft daarmee in overeenstemming diens levensloop bepaald. Want elk menselijk lot is door de liefde en wijsheid van God overwogen, maar nooit van Gods willekeur afhankelijk.

God zou geen mens de mogelijkheid tot uitrijpen op aarde ontnemen, als deze bereid zou zijn die te benutten. Doch op Zijn genade wordt zeer weinig acht geslagen en de mensen zijn ook niet bereid aanwijzingen die daarmee in verband staan aan te nemen. En omdat God sinds eeuwigheid weet welke mensen bijzonder afwijzend tegenover Hem staan, omdat Hij ook weet wanneer de mens de hoogste graad in zijn ontwikkeling op aarde bereikt heeft, is ook de duur van zijn aardse leven sinds eeuwigheid vastgelegd. En deze tijden zijn geheel verschillend van duur, zoals de goddelijke wijsheid het als doeltreffend en succesvol ziet. God zal echter nooit een leven op aarde voortijdig beëindigen, dat de mens nog een hogere rijpheid belooft. Want altijd maar weer bekommert Gods liefde zich erom dat de mens op aarde de hoogst mogelijke voltooiing bereikt. En nooit zou Hij de mens een mogelijkheid onthouden die nog een uitrijpen tot gevolg zou kunnen hebben. Doch Hij kent sinds eeuwigheid elke opwelling van de menselijke wil. En Hij behoedt de ziel vaak voor een totale teruggang, dat wil zeggen voor een neerwaartse ontwikkeling, die zou plaatsvinden als Hij dat aardse leven niet beëindigt.

Daarom zal degene die voortdurend opwaarts streeft een hoge leeftijd bereiken, zoals omgekeerd een hoge ouderdom steeds nog van een langzame ontwikkeling omhoog blijkt geeft, ook al is dat voor de omgeving niet zichtbaar. Een lang leven op aarde is altijd een genade, maar ook een leven van korte duur is een blijk van de liefde van God die steeds aan het werk is, ook al kan de mens haar niet altijd herkennen.

Amen

BD.8772

6 en 7 maart 1964

De vroege dood van kinderen

En Ik zal u van kracht voorzien, omdat Ik uw medewerking op aarde nodig heb, waarvoor uw vrije wil vereist is. Ik zou waarlijk voor Mij zelf ook vaten kunnen kiezen en die bestemmen om voor Mij werkzaam te zijn, maar dat is niet in overeenstemming met mijn eeuwige wet van ordening. Want alleen de vrije wil moet en kan beslissend zijn, die dan ook de zekerheid van slagen biedt. En er zijn ook wel mensen bereid voor Mij te arbeiden, maar vaak ontbreken de voorwaarden om een verlossing op aarde te bewerkstelligen.

En daarom weet Ik wie deze arbeid vrijwillig op zich neemt en Mij als een geschikt opnamevat dient. En zo'n vat zal Ik dan ook weten te behouden en door alle noodsituaties heen leiden, in het bijzonder als het verlangen naar het wereldse een mens niet meer vervult. Als hij aardse verlangens geheel opzij zet, juist ter wille van geestelijke arbeid die hij als bovenmate belangrijk herkent. En daarom zal de arbeid in mijn wijngaard door kunnen gaan en uw moeite zal altijd door Mij gezegend zijn, want het gaat erom nog veel opheldering te verschaffen aan de mensen die er een open oor voor hebben. Die zich zelf met Mij in verbinding stellen en vragen opwerpen die Ik hun door mijn dienaren op aarde beantwoord.

Het wordt u steeds weer gezegd dat Ik vele scholen heb in het geestelijke rijk en dat het gehele universum scheppingen bevat die alle voor het uitrijpen van het eens gevallen geestelijke moeten dienen. En elk scheppingswerk heeft zijn eigen bestemming. Het zal steeds in dienst staan van de opwaartse ontwikkeling van die wezens van wie hun toestand beantwoordt aan de levensvoorwaarden van die schepping. En zo kunnen zielen die de gang door de scheppingen van de aarde hebben afgelegd zich ook op andere hemellichamen belichamen ter wille van bepaalde capaciteiten die alleen Ik zie, die een uitrijpen op andere hemellichamen verzekeren en dan die zielen ook nog de belichaming als mens op aarde kunnen opleveren, en die dan vaak al met een bepaalde missie kunnen worden belast. En dat verklaart u dan ook het sterven van kleine kinderen en de allerkleinsten, wier zielen niet opgewassen zouden zijn tegen hun gang over deze aarde. Die echter niet meer als aan Mij geheel weerspanning bestempeld kunnen worden, zodat Ik hun een andere mogelijkheid tot verdere ontwikkeling geef in een van de talloze scholen, die ook voor het merendeel aan hun taak voldoen en het wezen een zekere rijpheid opleveren.

Het is deze wezens weliswaar niet mogelijk het kindschap Gods te bereiken, waarvoor een door hen met succes doorlopen leven op aarde voorwaarde is, maar toch kunnen ze ook in het geestelijke rijk gelukzaligheid bereiken. Ze kunnen ook eenmaal - als zij al een hoge lichtgraad bereikt hebben - weer naar de aarde komen ten behoeve van een missie, en dan ook het kindschap Gods verwerven. Er spelen bij de belichaming van de ziel als mens zoveel omstandigheden, begaafdheden en ook de graad van rijpheid mee die zij in haar voorstadia reeds bereikt heeft en die niet door een aards leven mag afnemen maar door de zwakheid van het lichaam kan verminderen als de ziel zich belichaamt in een voor haar toestand niet geschikt moederlichaam, zodat de moeilijkheden om uit te rijpen dan groter zijn en een totale mislukking tot gevolg kunnen hebben. Dan bevrijd Ik die ziel weer uit haar omhulsel en plaats haar daarheen waar voor haar een hogere ontwikkeling gemakkelijker en zeker is, omdat die ziel Mij geen sterke weerstand meer biedt.

Zodoende zijn er vele mogelijkheden om het eens gevallen te helpen tot Mij terug te keren. De aarde is weliswaar het geringste en ook armzaligste scheppingswerk, het kan echter het hoogste geestelijke succes opleveren wanneer het wezen bereid is deze weg te gaan. En toch zie Ik van tevoren of de vrije wil of ook andere redenen een verder uitrijpen van de ziel onmogelijk maken, en steeds zal Ik daar helpend ingrijpen waar de hulpeloosheid van de ziel dat vereist, die het haar opgelegde lot niet aankan en Mij toch niet met opzet weerstreeft.

U mensen kunt dat niet beoordelen, maar alles vindt zijn reden in mijn liefde en wijsheid. En zo moet u ook in de vroege dood van kinderen een beweegreden van mijn kant aannemen, want niets geschiedt zonder zin of doel. En alles gebeurt alleen tot het welzijn van het geestelijke dat zich eens van Mij afkeerde, en weer tot Mij terugkeren moet. En Ik heb oneindig veel mogelijkheden om mijn doel eenmaal te bereiken, en eens zult u zelf ook alles weten en inzien wat de aanleiding was van mijn beleid en de uitvoering ervan. Steeds echter ben Ik bezorgd om het zwakke en Ik zal het op elke wijze bijstaan. Want Ik ken ook de mate van weerstand van een ziel, hoever die verzwakt is en of en hoe die nog verder zal verslappen. En daaraan beantwoordend plaats Ik de ziel daarheen, waar zij het snelst haar doel bereikt.

Wel is de gang over de aarde de enige mogelijkheid om het kindschap Gods te bereiken, maar Ik weet ook dat, en in welke mate, een ziel in gevaar is ook de reeds bereikte graad te verliezen en af te glijden. En dan verhinder Ik dat met het oog op de nog zeer geringe weerstand tegen Mij, maar zo, dat de vrije wil er niet door kan worden bepaald en dit ook een terugval niet uitschakelt. De ziel kan echter al vóór haar belichaming als mens beslissen of zij de gang over de aarde wil gaan, en haar vrije wil wordt gerespecteerd. En zo kan ook het lot uitgelegd worden van kinderen die door geweld de dood gevonden hebben, die evenzo de

gelegenheid geboden wordt op andere hemellichamen hun ontwikkelingsgang voort te zetten en ook uit te rijpen, al is het ook onder andere voorwaarden.

Iedere ziel kan - als zij dat ernstig wil - ook weer als mens op de aarde komen, met het doel het kinschap Gods te bereiken, wanneer zij, in een bepaalde lichtgraad staande, vrijwillig een missie op zich neemt die grote eisen aan zo'n ziel stelt. U mensen kunt niet alles doorzien, en mijn besturen en mijn werkzaam zijn zal door u nooit ten volle begrepen worden. Maar Ik ken talloze wegen om mijn schepselen opwaarts te helpen en Ik ken ook het verloop en de afloop van elk aards bestaan. En toch grijp Ik alleen dan in en breng zelf een verandering in het gebruikelijke verloop aan, als een gewillige ziel daarmee geholpen kan worden, wat echter Ik alleen weet. De gang over de aarde als mens is moeilijk, en er is kracht voor nodig en de wil hem met geestelijk succes af te leggen. Het zwakke help Ik te allen tijde als het Mij geen sterke tegenstand meer biedt. Maar op welke wijze mijn hulp tot uitdrukking komt, moet u aan mijn liefde en wijsheid overlaten. Maar steeds zal Ik moeite blijven doen mijn schepselen tot de uiterste voltooiing te brengen. En steeds zal Ik die middelen aanwenden die Mij succes verzekeren. Want Ik verlang naar mijn kinderen en er zal er niet één in het verderf laten storten dat al naar Mij op weg is, wat Ik inzie en waar Ik dan ook naar handel.

Amen

Waarom verdringen veel mensen de dood?

BD.2776

16 juni 1943

De wil om te leven - De angst voor de dood

De wil om te leven is in de mens sterk ontwikkeld zolang de rijpheid van zijn ziel nog minimaal is. Dat is ook begrijpelijk, omdat de wereld hem nog gevangen houdt en hem de vervulling van zijn wensen voorspiegelt. Het aardse leven op te geven schijnt de mens uitermate moeilijk toe, zolang hem het geloof aan een voortleven ontbreekt, want dat geloof zou hem het hele aardse leven anders laten bekijken. Een diep gelovig mens beschouwt het aardse leven alleen als een tussenstation, als een school die hij moet doormaken om opgenomen te worden in het rijk waar het eigenlijke leven begint. En dit geloof zal hem ook kracht geven alle hindernissen en moeilijkheden van het aardse leven te overwinnen, terwijl de ongelovige hieraan vaak ten onder gaat en zijn leven vergooit in de veronderstelling, het zelf voorgoed te kunnen beëindigen.

Wie een sterk geloof heeft zal onbekommerd zijn leven opgeven als het van hem geëist wordt, want zijn aandacht is gericht op het leven na de dood van het lichaam. Zijn verlangen is op de vereniging met God gericht omdat hij voelt dat dit eerst het ware leven is. Zolang de mens aandacht aan de aarde en haar goederen schenkt, is zijn streven naar boven belemmerd. Hij begeert dan met al zijn zinnen de wereld en de gedachte eens van deze wereld te moeten scheiden is voor hem ondraaglijk en beknellend. En daaruit kan zijn geestesgesteldheid worden afgeleid, want de liefde voor de wereld doet afbreuk aan de liefde voor God en de naaste. Dan is de mens nog zeer onrijp van geest, dat wil zeggen: zijn ziel heeft zich nog niet verenigd met de geest die in hem is. Hij heeft geen inzicht en weet niets beters voor het aardse leven in de plaats te stellen. Dan is voor hem ook iedere gedachte aan de dood verschrikkelijk, want hij wil leven om te genieten. Hij begeert de goederen van de wereld en slaat geen acht op geestelijke rijkdom.

En dit lage geestelijke peil kan niet genoeg worden afgekeurd, want de mens is in het grootste gevaar zijn leven te verliezen, lichamelijk zowel als geestelijk. Want als hij het aardse leven niet benut om de aansluiting met God te verkrijgen, leeft hij zijn leven tevergeefs. Hij moet daarom zijn aardse leven eerder opgeven om niet weg te zakken in de liefde tot de materie, wat gelijk staat met de geestelijke dood. Want het aardse leven is een genade, het is de mens gegeven voor de hogere ontwikkeling van de ziel en om de materie te overwinnen, om het geestelijke rijk binnen te kunnen gaan. Zolang voor de mens de gedachte aan de lichamelijke dood ondraaglijk is, slaat hij geen acht op zijn eigenlijke aardse opdracht. De wil om te leven is in hem zo sterk dat hij alles doet om dat leven te beschermen, om het te verlengen in de overtuiging dit zelf in de hand te hebben, en toch weer met een gevoel van vrees het te vroeg te moeten verliezen. Pas wanneer hij rekening houdt met het rijk hierna en gelooft aan een voortleven van de ziel, begint de dood zijn verschrikking te verliezen. Want dan ziet de mens dat zijn aardse leven maar een voorstadium is van het eigenlijke leven, dat eeuwig duren zal.

Amen

BD.2348

27 mei 1942

Het stervensuur

Het losraken van de ziel van het lichaam is een gebeurtenis die door het lichaam meestal als zeer pijnlijk wordt ervaren, omdat voor een scheiding zonder smart en pijn een bepaalde graad van rijpheid is vereist, die echter zelden door de mensen bereikt wordt. Steeds zal het stervensuur de mens laten beseffen, dat hij ophoudt naar zo'n rijpheid te streven. Dat hij uit eigen kracht niets meer vermag, als hij het menselijk omhulsel verlaten heeft. En naar gelang de toestand van zijn ziel zal hem nu het stervensuur meer of minder zwaar vallen. Zolang de mens nog op aarde vertoeft is hem ook de mogelijkheid gegeven zich te ontdoen van nog aanklevende onrijpe substanties, en de ziel zal haar Schepper in het hiernamaals dankbaar zijn als Hij de ziel daar nog de gelegenheid toe geeft vóór haar sterven, opdat zij in het hiernamaals niet zo hoeft te lijden. Want daar God rechtvaardig is moet de ziel in het hiernamaals haar lot op zich nemen, en heeft ze veel zwaarder lijden nodig om de graad van zielenrijpheid te bereiken.

Zonder deze rijpheid is echter het binnengaan in de lichtsferen niet mogelijk. Zodoende moeten lijden en pijn de ziel deze rijpheid opleveren en zodoende is een moeizaam stervensproces altijd als een opwaarts gaan te beschouwen. De mensen zien alleen maar de pijnlijke staat van het lijden en dat draagt er toe bij dat zij alleen al daarom de dood vrezen, omdat hun het doodsuur ondraaglijk lijkt. En toch is dit alleen maar het gevolg van de overgrote liefde voor de mens, om hem een des te helderder licht te doen toekomen in het hiernamaals. Want deze liefde is de grondslag voor alles.

Lijden en smarten zendt God altijd alleen maar over de aarde met het doel dat het lichamelijk verlangen van de mens gedood wordt, dat hij alleen maar meer aan zijn ziel denkt en deze probeert te vormen tot volmaaktheid. Ieder leed dat hierin resulteert is door God gezegend. De tijd op aarde gaat snel voorbij en met een goede wil kan het worden doorlopen met het afstand doen van al het aardse. Dan vormt de ziel zich naar Gods wil en heeft aan het einde van haar levenswandel geen buitengewoon lijden meer nodig om het lichtrijk binnen te kunnen gaan.

Steeds echter draagt het leed bij tot een verhoogde rijpheid en is daarom een genade voor de mens, die anders zijn fouten en zwakheden in het hiernamaals zou moeten afleggen, wat eveneens uiterst smartelijk zou zijn. Het leed blijft hem dus geenszins bespaard, al gaat het uur van de dood schijnbaar stil en zonder smart voorbij. God kent de toestand van de ziel van de mens en Hij weet ook van zijn bereidwilligheid al het onreine te bestrijden. En zo komt Hij de mens tegemoet doordat Hij hem gelegenheid geeft zijn voornemen uit te voeren, doordat Hij het stervensuur nog tot een laatste mogelijkheid voor hem laat worden om zich te ontdoen van alle onrijpe aanklevingen en gereinigd de eeuwigheid te kunnen ingaan.

Amen

BD.7480

17 december 1959

"Dood, waar is je prikkel?"

En uw einde zal zalig zijn wanneer u in Mij sterft, in uw Heiland en Verlosser Jezus Christus, die het u beloofd heeft dat u de dood niet zult smaken als u een levend geloof in Mij hebt. Dan zal Ik u bij Mij nemen in het geestelijke rijk en het uur van uw dood zal slechts een wisseling van verblijfplaats zijn. Uw ziel zal de aarde verruilen voor het geestelijke rijk en onuitsprekelijk gelukkig zijn, want al het zware valt nu van haar af en ze volgt Mij in vurige liefde en vertrouwen, omdat ze Mij herkend heeft als haar Verlosser die haar op de drempel van het geestelijke rijk opwacht. Waarom vreest u de dood? Ik heb hem de prikkel ontnomen door mijn dood aan het kruis en mijn opstanding. Ik heb voor u het leven gekocht met mijn bloed en dit leven zult u in bezit nemen en eeuwig niet meer verliezen.

Zolang u op aarde vertoeft, bent u bang voor het uur van de dood. En hoe dat uw medemensen ook mag voorkomen, het geloof in Mij in Jezus Christus geeft u een zalig einde, al mag het voor uw medemensen anders lijken. Want Ik alleen heb de heerschappij, ook over de dood, en Ik weet wie Ik het eeuwige leven kan schenken. En deze hoeft geen vrees meer te hebben voor de dood en zijn verschrikkingen, want Ik stierf voor hem de dood vol van martelingen, opdat hij de mijnen, die Mij navolgen en die dus ware belijders willen zijn en waren van Jezus Christus op aarde, bespaard mag blijven.

Neem mijn woorden serieus en geloof dat Ik Heer ben, ook over de dood, en dat Ik alle verschrikkingen van een mens kan afwenden die de mijne is geworden door zijn geloof en zijn liefde. En of het ook lijkt dat zijn lichaam lijdt, Ik bepaal de graad van pijn en waarlijk, mijn liefde spreekt een woordje mee en geeft de mens niet meer op om te dragen dan waartoe hij in staat is en wat nodig is voor zijn ziel. Daarom kon Ik vol overtuiging zeggen: "Dood, waar is je prikkel, hel waar is je overwinning?" Want Ik was overwinnaar gebleven over hem die de dood in de wereld had gebracht en Ik zal waarlijk de mijnen laten deelhebben aan de overwinning die Ik heb bevochten op de vorst der duisternis. Ik zal diegenen een zalig moment van afscheid schenken, die Mij aanhangen en trouw blijven ook in tijden van strijd en nood, want Ik geef hun ook de kracht vol te houden en Mij hun trouw te bewijzen. En dat is op aarde de grootste zege: in het vaste geloof Mij aan te hangen tot aan het einde. En dit geloof zal uw liefde u schenken, waaruit alleen een levend geloof voortkomt.

Vrees daarom het uur van de dood niet, u die uw best doet in de liefde te leven, want dat zal voor u slechts het binnengaan in een andere wereld betekenen en u zult de aarde graag verlaten en haar domein graag inruilen voor het rijk van licht en gelukzaligheid. U zult heengaan in vrede en harmonie van de ziel. U zult niet door de duisternis hoeven te gaan, maar in een lichtgewaad mogen binnengaan in het rijk dat het mijne is en u alle heerlijkheid belooft, die u tevoren nooit hebt aanschouwd en beleefd. Want als u Jezus Christus hebt gevonden, zal Hij het zelf zijn die u binnenleidt in Zijn rijk, in het rijk dat niet van deze wereld is.

Amen

Is euthanasie of zelfdoding de juiste oplossing?

BD.0974

21 juni 1939

Onvergankelijkheid - Eeuwigheid - Zelfmoord

Het vraagstuk van de onvergankelijkheid, het eeuwigheidsbegrip, is door de mens niet op te lossen. Want enerzijds kan hij met zijn menselijk verstand niet begrijpen wat boven het aardse begrip uitgaat, anderzijds is hem ook geen geestelijke verklaring te geven die toereikend zou zijn voor het begrijpen ervan. Pas het binnengaan in lichtsferen geeft het wezen een gedeeltelijke opheldering en het blijft voor hem zelfs dan nog een probleem dat evenals de eeuwige Godheid - nooit helemaal kan worden opgelost. Dit moet voorop worden gesteld om het navolgende begrijpelijk te maken: in tijden van geestelijke nood zijn de mensen geneigd te geloven dat zij naar believen een einde aan hun leven - en daarmee een einde aan hun bestaan - kunnen maken, omdat zij geloven slechts een beperkte tijd te bestaan en zich dus ook gerechtigd voelen en bevoegd om dit leven te verkorten. Want het ontbreekt hun eenvoudig het begrip van onvergankelijkheid, onbegrensde tijd, eeuwigheid.

Dat zij nooit ophouden te bestaan is voor hen niet te bewijzen, maar ze vinden de gedachte dat het leven eens ten einde is, veel aangenamer. Wel heeft de mens nu en dan een gevoel van onbehagen over de vergankelijke afloop, maar hij neemt met deze gedachte eerder genoegen dan met de gedachte aan een verder leven na de dood, omdat hij ziet dat alles op aarde een tijdelijk karakter heeft en daarom niet aan de onvergankelijkheid van zijn "ik" geloven wil en kan. En zulk een mens dan het begrip "eeuwig" bij te willen brengen zou eenvoudig onmogelijk zijn. De gedachte dat iets wat met hem in nauw verband staat nooit op zal houden

te bestaan bezwaart hem en wekt in hem een verantwoordelijkheidsgevoel op, want het leven is begrijpelijkerwijs geheel anders te beschouwen zodra rekening gehouden moet worden met een bestaan dat voortduurt.

Dus zullen de mensen die het voortleven bewust ontkennen, er ook niet voor terugdeinzen, zelf aan hun aardse leven een einde te maken. Want als ze zich van hun aardse leven ontdoen, geloven ze daarmee aan alles een einde te maken. Maar zij denken er niet aan wat het gevolg van hun handelen is als hun opvatting onjuist is. Wat zij opgeven is alleen de buitenkant, maar niet het leven zelf. Dat gaat voor hen gewoon weer door, want dat is niet te vernietigen, noch op aarde, noch in het hiernamaals. Het is in de ware zin van het woord onvergankelijk, dus van eeuwigheidsduur. Een einde daarvan is onmogelijk omdat de Schepper dat wezen uit zichzelf heeft voortgebracht, en alles wat goddelijk is in zijn oersubstantie kan onmogelijk ooit vergaan. En zo heeft de Schepper in Zijn wijsheid ook bepaald dat er voor het wezen geen beperking is gesteld om de volmaakte staat te bereiken. Dat het ook in de eeuwigheid actief kan zijn steeds hogerop te komen en dus voortdurend werken en geven alsook ontvangen kan, zonder ooit uitgeput te raken of van de eeuwige Godheid het uiterste gevergd te hebben.

De mens op aarde kan zich het begrip "eeuwigheid" heel moeilijk voorstellen, zoals hem ook de onvergankelijkheid niet helemaal duidelijk kan worden gemaakt - want op aarde is er niets wat onvergankelijk zou zijn. En de onvergankelijkheid van de ziel kan hem ook niet bewezen worden, maar moet door hem geloofd worden. Het tijdsbegrip eeuwigheid is eveneens niet met het menselijke verstand te analyseren, want de poging daartoe kan onmogelijk tot een resultaat leiden als er niets aardse is waar de mensen het mee kunnen vergelijken. Er wordt door de mens pas dan iets als waarheid aangenomen als het door bewijzen gestaafd kan worden, en zodoende blijft ook hier weer alleen het geloof over. De mens moet geloven wat hem niet bewezen kan worden, en hij moet daarom de onvergankelijkheid van het wezen tot in alle eeuwigheid aan al het overige denken vooropstellen.

Amen

BD.6005

19 juli 1954

Het eigenmachtig beëindigen van het leven

Er is u mensen een tijd toegekend om de laatste verlossing uit uw boeien, het uiteindelijk e vrij worden uit de vorm, te bereiken. Maar de tijdsduur is verschillend, zoals Ik het als juist inzag voor uw ziel. Niet willekeurig wordt uw aardse leven van Mij uit beëindigd. Van ieder persoonlijk is de rijpheid van de ziel Mij bekend en zo ken Ik ook het gevaar van een terugval, of de mogelijkheid van een verdere vooruitgang op aarde. En mijn liefde en barmhartigheid maakt ook vroegtijdig een eind aan een mensenleven, om die ziel te beletten achteruit te gaan. Of, Ik zie de mogelijkheid van een verandering in het laatste uur en verleng daarom de levensduur steeds volgens wijs raadsbesluit, want Mij is alles bekend wat een ziel tot heil strekt.

En nu zult u begrijpen welk een zwaarwegend vergrijp een eigenmachtig beëindigen van het aardse leven is. Wat voor een zonde u begaat dat u op mijn liefde en barmhartigheid vooruitloopt en de gelegenheden niet benut die uw ziel geboden werden om tot voltooiing te komen. U grijpt in mijn heilsplan in en u berokkent uw ziel een schade die eenmaal een overgroot berouw en zelfverwijten in u teweeg zal brengen, maar niet meer goed te maken is in het hiernamaals. Want de begunstigen die u op aarde zou moeten en kunnen benutten, kunnen u in het rijk hierna nimmermeer geboden worden. U heeft voor uzelf onherroepelijk iets verspeeld, zelfs al lukt het u uw zielstoestand iets te verbeteren wanneer u nu uw weg omhoog zoekt. Doch er bestaat een groot gevaar dat de ziel wegzinkt, dat zij zich verzet zoals haar eigenmachtig beëindigen van het leven een verzet was, en dat zij in dit zich afwenden volhardt. Zulke zielen hebben zeer veel hulp nodig opdat zij niet voor eeuwig lange tijden verloren gaan, maar er geschiedt ook hun alleen maar naar hun wil. Ik sta waarlijk allen bij, ook in de grootste nood, die dadelijk verminderen zal als de mens maar aan Mij denkt, als hij naar Mij roept om hulp.

En de nood is ook alleen maar het middel om uw aandacht op Mij te vestigen, opdat u nu ook van uw aardse leven een succes zult kunnen maken. De nood treft de mensen niet zonder reden, want hun ziel is in gevaar waaruit zij door deze nood een uitweg moet vinden. En hoe meer zij zich verhardt tegen Mij, des te meer brengt zij zichzelf in gevaar, om tenslotte mijn wil te trotseren en het leven dat mijn liefde en genade haar geschonken heeft voor de uiteindelijke verlossing weg te gooien. Want de belichaming als mens is voor de ziel een genade, een geschenk van mijn liefde. Het is de laatste trede omhoog die zij mag gaan om dan voor eeuwig vrij en zalig te kunnen zijn. De ziel is vlak bij haar doel aangekomen en daarom voor haar handelen verantwoordelijk, als zij geen gebruik maakt van dit genadegeschenk maar het weggooit in een verblind denken.

Mij is elke opwelling van het menselijk hart bekend en Ik oordeel waarlijk rechtvaardig. Ik houd rekening met de zwakheid van mijn schepselen, maar deze bestaat niet buiten haar schuld en de vrije wil van de mens drukt hem terneer

zodra die wil verkeerd gericht was en dus misbruikt werd. De mens kan aan zijn nood geen einde maken door zelf in te grijpen, hij moet er mee verder. Hij zal geen uitweg vinden uit zijn nood en daarom zal de ziel ontzaglijk lijden in het rijk hierna, tot zij deze op dezelfde wijze meester wordt als zij het ook kon op de aarde. Tot zij tot Hem haar toevlucht neemt, die Heer is over lijden en nood omdat Hij overwinnaar is van zonde en dood.

Amen

Hoe om te gaan met het menselijk lichaam van een gestorvene: begraven of cremeren?

BD.1899

28 april 1941

Cremeren - Het versnelde ontbindingsproces

Alles gaat de verlossing tegemoet omdat het de gang van de positieve ontwikkeling moet gaan. Scheidt nu het geestelijke zich van de materie, dan heeft het deze laatste overwonnen, maar niet altijd is het geestelijke zo volledig rijp geworden dat het geen aardse (omvorming) vorm meer nodig heeft en het neemt dan weer verblijf in een nieuwe vorm die eveneens materie is. Als nu echter de ziel, het geestelijke in de mens, het lichaam verlaat, houdt de aardse omvorming op, dat wil zeggen: de ziel ontsnapt aan de laatste vorm op aarde en gaat nu vrij van elke materie binnen in een nieuw rijk dat totaal anders is dan de aarde. Het lichaam, de laatste aardse vorm, is nu weer aan de ontbinding blootgesteld, dat wil zeggen: de geestelijke substanties waaruit ook het aardse lichaam gevormd is, moeten, daar ze bestaan uit het wezenlijke dat zich nog in het beginstadium van ontwikkeling bevindt, de gang van de positieve ontwikkeling eveneens doormaken en zich voor dit doel weer voegen bij de goddelijke scheppingswerken, wier doel juist de positieve ontwikkeling van het geestelijke is.

Dit kan nu geschieden op velerlei manieren, toch moet het steeds de mogelijkheid worden gegeven, dienend werkzaam te zijn, dus moeten deze substanties zich aansluiten bij een zodanig scheppingswerk, dat het een of andere taak te vervullen heeft om door het vervullen van deze taak dienstbaar te zijn, want alleen door dienen kunnen de geestelijke substanties rijp worden. Wordt het de mogelijkheid om te dienen afgenomen, dan wordt de positieve ontwikkeling onderbroken, wat voor het wezen een toestand van uiterste kwelling betekent. De tijd van lijden van het geestelijke kan weliswaar schijnbaar worden verkort, het

geestelijke is echter niet dankbaar jegens de mens die ingrijpt in zijn ontwikkelingsgang en het belemmert te dienen. Zodra nu het lichaam van de mens in zijn natuurlijke ontbinding wordt gehinderd doordat men het verteringsproces ervan tracht te bespoedigen door het te cremeren of ook wel op chemische wijze, gaat dit geestelijke een weg die veel smartelijker is en moet het deze ook gaan omdat dit proces indruist tegen de goddelijke ordening, tegen de bestemming die God elk scheppingswerk heeft gegeven. Dit is een eigenmachtige handelwijze van de mensen, die niet met de goddelijke wil overeenstemt.

Het menselijk lichaam moet aan de aarde worden toevertrouwd, zoals het zijn bestemming is: "Van de aarde bent u genomen, tot aarde zult u weer worden" - zover God zelf het niet anders beschikt door Zijn ingrijpen en beëindigen van een mensenleven op een andere manier dan door de natuurlijke dood van het menselijk lichaam. Heeft de ziel zich van het lichaam ontdaan, dan is de taak van het lichaam, dus het geestelijke waaruit het lichaam gevormd is, vervuld tegenover de ziel. Maar tot dit volledig is ontbonden, zijn het nog verdere mogelijkheden gegeven dienend in actie te komen, ofschoon dit de mens niet erg begrijpelijk voorkomt, terwijl het overblijfsel van een versneld ontbindingsproces geen enkele dienende werkzaamheid als taak heeft.

Uitermate onjuist is het daarom aan te nemen dat het lichaam van de mens zich voegt bij de ziel door een dergelijk teweeggebracht louteringsproces. Het geestelijke van de uiterlijke vorm heeft wel dezelfde bestemming zich eens te verenigen met ontelbare zielsubstanties om eveneens weer als menselijke ziel de laatste ontwikkelingsgang op aarde te gaan, maar toch zal dit nooit gebeuren zoals de mensen per vergissing geloven, omdat al het wezenlijke een bepaalde tijd om zich te ontwikkelen is gesteld, die de mens niet naar eigen goeddunken kan bekorten door een uiterlijk proces, als hij de enige mogelijkheid zich geestelijk te ontwikkelen niet ten volle benut op aarde, dat wil zeggen: hij door zijn levenswandel, zijn juiste instelling tegenover God, zijn geloof en door voortdurend in liefde werkzaam te zijn, een graad van rijpheid verwerft, die ook voor het lichamelijke omhulsel de levensweg over de aarde kan verkorten, het evenwel steeds aan de wil van God moet worden overgelaten welke dienende taak Hij dit nog toewijst.

Amen
